

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

25. maaliskuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 112/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 112/02	Yhdistetyt asiat C-183/17 P ja C-184/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana International Management Group ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kehitysyhteistyö — Unionin talousarvion toteuttaminen välillisen hallinnoinnin kautta — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kannekelpoiset toimet — Päätös, jolla talousarvion toteuttamista koskeva tehtävä uskotaan muulle kuin alun perin valitulle henkilölle — Päätös siitä, että alun perin valitulle yhteisölle ei enää uskota uusia talousarvion toteuttamista koskevia tehtäviä — Asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002 — 43 artikla — Delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012 — 43 artikla — Käsite ”kansainvälinen järjestö” — Edellytykset — Korvausvaatimus)	2
2019/C 112/03	Asia C-194/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana Georgios Pandalis sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja LR Health & Beauty Systems GmbH (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 51 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta ja 75 artikla — EU-tavaramerkki Cystus — Ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetut lisäravintoaineet — Osittainen menetetyksi julistaminen — Tavaramerkkiä ei ole käytetty tosiasiallisesti — Sanan ”cystus” mieltäminen kyseisten tuotteiden pääainesosaa kuvailevaksi merkinnäksi — Perusteluvollisuus)	3

2019/C 112/04	Asia C-220/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 30.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG v. Land Berlin (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivin 2014/40/EU pätevyys — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Ainesosia koskeva sääntely — Maustettujen tupakkatuotteiden kieltö)	3
2019/C 112/05	Asia C-225/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 31.1.2019 – Valittajina Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — unionin yleisen tuomioistuimen suorittama luetteloon merkitsemisen kumoaminen — Henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat jäädytetään, tehtyyn luetteloon merkitsemistä koskevien kriteereiden muuttaminen — Uudelleen merkitseminen luetteloon — Näyttö, joka koskee ensimmäistä luetteloon merkitsemispäivää aiempaa päivää — Ennen ensimmäistä luetteloon merkitsemistä tiedossa olleet seikat — Oikeusvoima — Ulottuvuus — Oikeusvarmuus — Luottamuksensuoja — Ne bis in idem -periaate — Tehokas oikeussuoja)	4
2019/C 112/06	Asia C-587/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 30.1.2019 – Valittajana Belgian kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maaloustukirahasto) — Asetus (EY) N:o 1290/2005 — Asetus (EU) N:o 1306/2013 — Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Aiheettomasti maksetut vientituet — Takaisinperintä — Se, ettei kaikkia oikeussuojakeinoja ole käytetty — Kassaatiovalituksen tekemättä jättäminen asianajajan, jolla on valtuudet toimia Cour de cassationissa (ylin tuomioistuin, Belgia), annettua asiasta kielteisen lausunnon — SEUT 267 artikla — Se, ettei unionin tuomioistuimelta ole pyydetty ennakkoratkaisua — Jäsenvaltion laiminlyönti)	5
2019/C 112/07	Asia C-6/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana Helleenien tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maaloustukirahasto) — Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) — Asetus (EY) N:o 1290/2005 — Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitus — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Helleenien tasavallalle aiheutuneet menot)	6
2019/C 112/08	Asia C-149/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 31.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Lisboa – Portugali) – Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki — Asetus (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) — 16 ja 27 artikla — Kansainvälisesti pakottavat säännökset — Direktiivi 2009/103/EY — Liikennevakuutus — 28 artikla)	6
2019/C 112/09	Asia C-600/17: Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Roma – Italia) – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rauhantuomarit — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	7
2019/C 112/10	Asia C-626/17: Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Roma – Italia) – Alberto Rossi v. Ministero della Giustizia (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rauhantuomarit — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	7
2019/C 112/11	Asia C-169/18: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 10.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. Atif Mahmood ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Lausunnon antamisen raukeaminen)	8
2019/C 112/12	Yhdistetyt asiat C-335/18 ja C-336/18: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 30.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynnit, joissa vastaajina ovat AK (C-335/18) ja EP (C-336/18) (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Euroopan unioniin tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — 3 artiklan 1 kohta — Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti — 4 artiklan 2 kohta — Varojen pidättäminen — 9 artiklan 1 kohta — Kansallisessa oikeudessa säädetyt seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vapausrangaistuksen tai sakon, joka vastaa suuruudeltaan viidesosaa ilmoittamatta jätetystä määrästä, määräämisen lisäksi siitä, että tämä määrä tuomitaan menetetyksi valtiolle — Oikeasuhteisuus)	9

2019/C 112/13	Asia C-440/18 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 30.1.2019 – Valittajana Verein Deutsche Sprache eV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Komission päätökseen, joka koskee Brysselissä sijaitsevan Berlaymont-rakennuksen lehdistösalin ulkoasun muuttamista siten, että ilmoitusten kielinä on vain englanti ja ranska, liittyvät asiakirjat — Oikeus tutustua asiakirjoihin kokonaisuudessaan on evätty)	9
2019/C 112/14	Asia C-426/18 P: Valitus, jonka Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu ovat tehneet 26.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-298/17, Iordăchescu ym. v. parlamentti ym., 18.4.2018 antamasta määräyksestä	10
2019/C 112/15	Asia C-560/18 P: Valitus, jonka Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych on tehnyt 3.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. komissio, 10.7.2018 antamasta määräyksestä	10
2019/C 112/16	Asia C-730/18 P: Valitus, jonka SC on tehnyt 23.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-242/17, SC v. Eulex Kosovo, 19.9.2018 antamasta määräyksestä	12
2019/C 112/17	Asia C-736/18 P: Valitus, jonka Gugler France on tehnyt 26.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-238/17, Gugler v. EUIPO, 25.9.2018 antamasta tuomiosta	13
2019/C 112/18	Asia C-741/18 P: Valitus, jonka OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) on tehnyt 27.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-708/17, OPS Újpest v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä	14
2019/C 112/19	Asia C-747/18 P: Valitus, jonka Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) on tehnyt 30.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-710/17, Lux-Rehab Non-Profit v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä	15
2019/C 112/20	Asia C-748/18 P: Valitus, jonka Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) on tehnyt 30.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-713/17, Motex v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä	16
2019/C 112/21	Asia C-764/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 5.12.2018 – Ayuntamiento de Pamplona v. Orange Espagne S.A.U.	17
2019/C 112/22	Asia C-765/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Koblenz (Saksa) on esittänyt 6.12.2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH v. RI	17
2019/C 112/23	Asia C-773/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – TK v. Land Sachsen-Anhalt	18
2019/C 112/24	Asia C-774/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – UL v. Land Sachsen-Anhalt	19
2019/C 112/25	Asia C-775/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – VM v. Land Sachsen-Anhalt	20

2019/C 112/26	Asia C-781/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Roma (Italia) on esittänyt 12.12.2018 – S.I.A.E. – Società Italiana degli Autori ed Editori v. Soundreef Ltd	21
2019/C 112/27	Asia C-783/18 P: Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 12.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-313/17, Wajos v. EUIPO, 3.10.2018 antamasta tuomiosta	22
2019/C 112/28	Asia C-786/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.12.2018 – ratiopharm GmbH v. Novartis Consumer Health GmbH	23
2019/C 112/29	Asia C-788/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Parma (Italia) on esittänyt 14.12.2018 – Stanleyparma Sas ja Stanleybet Malta Ltd v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma	23
2019/C 112/30	Asia C-789/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.12.2018 – AQ ym. v. Corte dei Conti ym.	24
2019/C 112/31	Asia C-790/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.12.2018 – ZQ ym. v. Corte dei Conti ym.	26
2019/C 112/32	Asia C-834/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugali) on esittänyt 28.12.2018 – Rolibérica Lda v. Autoridade para as Condições do Trabalho	27
2019/C 112/33	Asia C-18/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.1.2019 – WM v. Stadt Frankfurt am Main	27
2019/C 112/34	Asia C-49/19: Kanne 25.1.2019 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	28
2019/C 112/35	Asia C-50/19 P: Valitus, jonka Sigma Alimentos Exterior, S.L. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-239/11, Sigma Alimentos Exterior v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	29
2019/C 112/36	Asia C-51/19 P: Valitus, jonka World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-219/10, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	30
2019/C 112/37	Asia C-52/19 P: Valitus, jonka Banco Santander, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-227/10, Banco Santander v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	31
2019/C 112/38	Asia C-53/19 P: Valitus, jonka Banco Santander, S.A. ja Santusa Holding, S.L. ovat tehneet 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander ja Santusa v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	32
2019/C 112/39	Asia C-54/19 P: Valitus, jonka Axa Mediterranean Holding, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-405/11, Axa Mediterranean v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	33

2019/C 112/40	Asia C-55/19 P: Valitus, jonka Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-406/11, Prosegur Compañía de Seguridad v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	34
2019/C 112/41	Asia C-63/19: Kanne 29.1.2019 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	35
2019/C 112/42	Asia C-64/19 P: Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-219/10 RENV, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	36
2019/C 112/43	Asia C-65/19 P: Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander ja Santusa v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta	37
2019/C 112/44	Asia C-106/19: Kanne 11.2.2019 – Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti	38
2019/C 112/45	Asia C-577/17: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl sekä muina osapuolina Clinton Osas Alake alias Klenti Solim ym.	39
2019/C 112/46	Asia C-313/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea hovrätt – Ruotsi) – Dacom Limited v. IPM Informed Portfolio Management AB	40
2019/C 112/47	Asia C-566/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Austrian Airlines AG v. MG ja NF	40
2019/C 112/48	Asia C-617/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Albacete – Espanja) – Los prestatarios v. Globalcaja S.A.	40

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 112/49	Asia T-647/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.2.2019 – Serendipity ym. v. EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CHIARA FERRAGNI rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi Benelux-sanamerkki Chiara — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	41
2019/C 112/50	Asia T-34/19: Kanne 16.1.2019 – Orkla Foods Danmark v. EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)	41
2019/C 112/51	Asia T-41/19: Kanne 23.1.2019 – MSI Svetovanje v. EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)	42
2019/C 112/52	Asia T-52/19: Kanne 28.1.2019 – AH v. Eurofound	43
2019/C 112/53	Asia T-54/19: Kanne 29.1.2019 – Nosio v. EUIPO (BIANCOFINO)	44
2019/C 112/54	Asia T-60/19: Kanne 31.1.2019 – Kypros v. EUIPO – Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	44
2019/C 112/55	Asia T-64/19: Kanne 4.2.2019 – ECSEL-yhteisyritys v. Personal Health Institute International	45

2019/C 112/56	Asia T-67/19: Kanne 5.2.2019 – Sixsigma Networks Mexico v. EUIPO – Dokkio (DOKKIO)	46
2019/C 112/57	Asia T-69/19: Kanne 6.2.2019 – Südwestdeutsche Salzwerke v. EUIPO (Bad Reichenhaller Alpensaline)	47
2019/C 112/58	Asia T-74/19: Kanne 7.2.2019 – DK Company v. EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER)	47
2019/C 112/59	Asia T-75/19: Kanne 8.2.2019 – Comune di Milano v. parlamentti ja neuvosto	48
2019/C 112/60	Asia T-81/19: Kanne 12.2.2019 – Apostolopoulou ja Apostolopoulou-Chrysanthaki v. komissio . . .	49

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2019/C 112/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 103, 18.3.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 93, 11.3.2019

EUVL C 82, 4.3.2019

EUVL C 72, 25.2.2019

EUVL C 65, 18.2.2019

EUVL C 54, 11.2.2019

EUVL C 44, 4.2.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana International Management Group ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-183/17 P ja C-184/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kehitysyhteistyö — Unionin talousarvion toteuttaminen välillisen hallinnoinnin kautta — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kannekelpoiset toimet — Päätös, jolla talousarvion toteuttamista koskeva tehtävä uskotaan muulle kuin alun perin valitulle henkilölle — Päätös siitä, että alun perin valitulle yhteisölle ei enää uskota uusia talousarvion toteuttamista koskevia tehtäviä — Asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002 — 43 artikla — Delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 — 43 artikla — Käsite ”kansainvälinen järjestö” — Edellytykset — Korvausvaatimus)

(2019/C 112/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: International Management Group (edustajat: L. Levi ja J.-Y. de Cara, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja J. Baquero Cruz)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 2.2.2017 antama tuomio International Management Group v. komissio (T-29/15, ei julkaistu, EU:T:2017:56) ja 2.2.2017 antama tuomio International Management Group v. komissio (T-381/15, ei julkaistu, EU:T:2017:57) kumotaan.
- 2) Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavaa, Myanmarin/Burman hyväksi toteutettavaa vuoden 2013 toimintaohjelmaa koskevan täytäntöönpanopäätöksen C(2013) 7682 final muuttamisesta 16.12.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös C(2014) 9787 final kumotaan.
- 3) Euroopan komission 8.5.2015 päivätyyn kirjeeseen sisältyvä päätös olla tekemättä International Management Groupin kanssa uusia valtuutus sopimuksia välillisestä hallinnoinnista kumotaan.
- 4) Asia T-381/15 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se lausuu International Management Groupin esittämästä vaatimuksesta niiden vahinkojen korvaamiseksi, joita kyseiselle yhteisölle on aiheutettu tämän tuomiolauselman 3 kohdassa tarkoitetulla komission päätöksellä.
- 5) Vastavalitukset hylätään.
- 6) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asioissa C-183/17 P, C-184/17 P ja T-29/15.

7) Oikeudenkäyntikuluista asiassa T-381/15 päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana Georgios Pandalis sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja LR Health & Beauty Systems GmbH

(Asia C-194/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 51 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta ja 75 artikla — EU-tavaramerkki Cystus — Ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetut lisäravintoaineet — Osittainen menetetyksi julistaminen — Tavaramerkkiä ei ole käytetty tosiasiallisesti — Sanan ”cystus” mieltäminen kyseisten tuotteiden pääainesosaa kuvailevaksi merkinnäksi — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 112/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Georgios Pandalis (edustaja: A. Franke, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: S. Hanne ja D. Walicka) ja LR Health & Beauty Systems GmbH (edustajat: N. Weber ja L. Thiel, Rechtsanwälte)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Georgios Pandalis veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 300, 11.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 30.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG v. Land Berlin

(Asia C-220/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivin 2014/40/EU pätevyys — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Ainesosia koskeva sääntely — Maustettujen tupakkatuotteiden kieltäminen)

(2019/C 112/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Vastaaja: Land Berlin

Tuomiolauselma

- 1) Ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkimisessa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU 7 artiklan 1, 7 ja 14 kohdan pätevyYTEEN.
- 2) Direktiivin 2014/40 7 artiklan 14 kohtaa on tulkittava siten, että yhtäältä tässä säännöksessä tarkoitettu tuoteluokan käsite kattaa savukkeet ja kääretupakan ja että toisaalta menettely sen määrittämiseksi, saavuttaako tietty tupakkatuote kyseisessä säännöksessä säädetyn 3 prosentin rajan, on vahvistettava kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti.
- 3) Direktiivin 2014/40 8–11 artiklaa on tulkittava siten, ettei niissä sallita jäsenvaltioiden säätää kyseisen direktiivin 29 ja 30 artiklassa säädettyjä täytäntöönpanon määräaikoja täytäntöönpanon määräaajoista.
- 4) Toisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkimisessa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa direktiivin 2014/40 9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 4 kohdan a alakohdan toisen virkkeen ja 6 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan b, e ja f alakohdan sekä 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen pätevyYTEEN.
- 5) Direktiivin 2014/40 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että siinä veloitetaan jäsenvaltiot kieltämään sellaisten tietojen käyttäminen, jotka viittaavat makuun, tuoksuun, joihinkin aromi- tai makuaineisiin tai muihin lisäaineisiin, vaikka kyseessä olisivatkin muut kuin mainostamiseen käytettävät tiedot ja vaikka kyseisten ainesosien käyttäminen olisi edelleen sallittua.
- 6) Kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen tutkimisessa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa direktiivin 2014/40 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ja 3 kohdan pätevyYTEEN.

(¹) EUVL C 239, 24.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 31.1.2019 – Valittajina Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-225/17 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — unionin yleisen tuomioistuimen suorittama luetteloön merkitsemisen kumoaminen — Henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat jäädytetään, tehtyyn luetteloön merkitsemistä koskevien kriteereiden muuttaminen — Uudelleen merkitseminen luetteloön — Näyttö, joka koskee ensimmäistä luetteloön merkitsemispäivää aiempaa päivää — Ennen ensimmäistä luetteloön merkitsemistä tiedossa olleet seikat — Oikeusvoima — Ulottuvuus — Oikeusvarmuus — Luottamuksensuoja — Ne bis in idem -periaate — Tehokas oikeussuoja)

(2019/C 112/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd ja Valfajr 8th Shipping Line Co. (edustajat: M. Lester, QC, ja M. Taher, solicitor)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J. Kneale ja M. Bishop) Euroopan komissio (asiamiehet: D. Gauci ja T. Scharf) ja Euroopan komissio (asiamiehet: D. Gauci ja T. Scharf)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Shipping Lines, IRISL Europe GmbH, Qeshm Marine Services & Engineering Co., Irano Mistr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Marine Information Technology Development Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Hoopad Darya Shipping Agency ja Valfajr 8th Shipping Line Co. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 30.1.2019 – Valittajana Belgian kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-587/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto) — Asetus (EY) N:o 1290/2005 — Asetus (EU) N:o 1306/2013 — Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Aiheettomasti maksetut vientituet — Takaisinperintä — Se, ettei kaikkia oikeussuojakeinoja ole käytetty — Kassaatiovalituksen tekemättä jättäminen asianajajan, jolla on valtuudet toimia Cour de cassationissa (ylin tuomioistuin, Belgia), annettua asiasta kielteisen lausunnon — SEUT 267 artikla — Se, ettei unionin tuomioistuimelta ole pyydetty ennakkoratkaisua — Jäsenvaltion laiminlyönti)

(2019/C 112/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: J.-C. Halleux, M. Jacobs ja C. Pochet, avustajinaan E. Grégoire ja J. Marian, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet ja B. Hofstätter)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 20.7.2017 antama tuomio Belgia vastaan komissio (T-287/16, ei julkaistu, EU:T:2017:531) kumotaan.
- 2) Asia T-287/16 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 31.1.2019 – Valittajana Helleenien tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-6/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maaloustukirahasto) — Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) — Asetus (EY) N:o 1290/2005 — Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitus — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Helleenien tasavallalle aiheutuneet menot)

(2019/C 112/07)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: G. Kanellopoulos, I. Pachi ja A. Vasilopoulou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja A. Sauka)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 19.2.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 31.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Lisboa – Portugali) – Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA

(Asia C-149/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki — Asetus (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) — 16 ja 27 artikla — Kansainvälisesti pakottavat säännökset — Direktiivi 2009/103/EY — Liikennevakuutus — 28 artikla)

(2019/C 112/08)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Lisboa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agostinho da Silva Martins

Vastapuoli: Dekra Claims Services Portugal SA

Tuomiolauselma

- 1) Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) 16 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista säännöstä, jossa säädetään, että onnettomuudesta aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevaan kanteeseen sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa, ei voida pitää kyseisessä artiklassa tarkoitettuna kansainvälisesti pakottavana säännöksenä, jollei asiaa käsittelevä tuomioistuin totea kyseisen säännöksen sanamuodon, yleisen rakenteen ja tavoitteiden sekä sen antamisen taustalla olevan asiayhteyden yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella, että se on niin tärkeä kansallisessa oikeusjärjestyksessä, että se oikeuttaa poikkeamaan kyseisen asetuksen 4 artiklan nojalla määritetystä sovellettavasta laista.

- 2) Asetuksen N:o 864/2007 27 artiklaa on tulkittava siten, että moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 28 artikla, sellaisena kuin se on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ei ole sellainen unionin oikeuden säännös, jolla kyseisessä 27 artiklassa tarkoitettulla tavalla säännellään sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyvää lainvalintaa.

(¹) EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Roma – Italia) – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia

(Asia C-600/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rauhantuomarit — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2019/C 112/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Roma

Asianosaiset

Kantaja: Pina Cipollone

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Muu osapuoli: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Määräysosa

Giudice di pace di Roma (Rooman rauhantuomari, Italia) 25.8.2017 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

(¹) EUVL C 437, 18.12.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Roma – Italia) – Alberto Rossi v. Ministero della Giustizia

(Asia C-626/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rauhantuomarit — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2019/C 112/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Roma

Asianosaiset

Kantaja: Alberto Rossi

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Muut osapuolet: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), Associazione Nazionale Giudici di Pace, Coordinamento Nazionale Giustizia di Pace, Organismo Unitario della Magistratura Onoraria – Magistrati Onorari Riuniti, Maria Maddalena Acernese ja 656 muuta rauhantuomaria, Angela Abbondandolo ja 139 maallikkoapulaissyöttäjää sekä Santina Adelfio ja 101 muuta maallikkotuomaria

Määräysosa

Giudice di pace di Roman (Rooman rauhantuomari, Italia) 17.10.2017 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 52, 10.2.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 10.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. Atif Mahmood ym.

(Asia C-169/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 112/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Asianosaiset

Valittaja: Minister for Justice and Equality

Vastapuolet: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon ja Noor Habib ym.

Määräysosa

Lausunnon antaminen ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Court of Appeal (ylioikeus, Irlanti) on esittänyt asiassa C 169/18 23.2.2018 tekemällään päätöksellä, raukeaa.

⁽¹⁾ EUVL C 166, 14.5.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 30.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynnit, joissa vastaajina ovat AK (C-335/18) ja EP (C-336/18)

(Yhdistetyt asiat C-335/18 ja C-336/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Euroopan unioniin tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — 3 artiklan 1 kohta — Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti — 4 artiklan 2 kohta — Varojen pidättäminen — 9 artiklan 1 kohta — Kansallisessa oikeudessa säädetty seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vapausrangaistuksen tai sakon, joka vastaa suuruudeltaan viidesosaa ilmoittamatta jätetystä määrästä, määräämisen lisäksi siitä, että tämä määrä tuomitaan menetetyksi valtiolle — Oikeasuhteisuus)

(2019/C 112/12)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia

Rikosoikeudenkäyntien asianosaiset pääasioissa

AK (C-335/18) ja EP (C-336/18)

Määräysosa

Yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 4 artiklan 2 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle lainsäädännölle, jossa seuraamuksena tämän asetuksen 3 artiklassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä säädetään vapausrangaistuksen tai sakon, joka vastaa suuruudeltaan viidesosaa ilmoittamatta jätetystä määrästä, määräämisen lisäksi siitä, että tämä ilmoittamatta jätetty määrä tuomitaan menetetyksi valtiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 30.1.2019 – Valittajana Verein Deutsche Sprache eV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-440/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Komission päätökseen, joka koskee Brysselissä sijaitsevan Berlaymont-rakennuksen lehdistösalin ulkoasun muuttamista siten, että ilmoitusten kielenä on vain englanti ja ranska, liittyvät asiakirjat — Oikeus tutustua asiakirjoihin kokonaisuudessaan on evätty)

(2019/C 112/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Verein Deutsche Sprache eV (edustaja: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Erlbacher ja F. Clotuche-Duvieusart)

Määräysosa

1) Valitus jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

- 2) Verein Deutsche Sprache eV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 294, 20.8.2018.

Valitus, jonka Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu ovat tehneet 26.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-298/17, Iordăchescu ym. v. parlamentti ym., 18.4.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Valittajat: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu (edustaja: A. Cuculis, avocat)

Muu osapuolet: Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 31.1.2019 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych on tehnyt 3.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. komissio, 10.7.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (edustaja P. Hoffman, adwokat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ruotsin kuningaskunta ja Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. komissio, 10.7.2018 antama määräys on kumottava
- Euroopan komission 12.6.2015 antama päätös GESTDEM 2015/1291, jolla valittajalta evätään oikeus saada tutustua Euroopan komission antamaan yksityiskohtaiseen lausuntoon ilmoitusmenettelyn 2014/537/PL yhteydessä, ja Euroopan komission 17.7.2015 antama päätös GESTDEM 2015/1291, jolla valittajalta evätään oikeus saada tutustua Maltaan tasavallan antamaan yksityiskohtaiseen lausuntoon ilmoitusmenettelyn 2014/537/PL yhteydessä, on kumottava ja Euroopan komissio on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut; tai
- toissijaisesti jos unionin tuomioistuin ei katso, että menettelyn tässä vaiheessa on mahdollista antaa lopullinen ratkaisu, asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen ja oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi esitetään seuraavat valitusperusteet:

- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, i) kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 30 ja 32 kohdassa, ettei ole todennäköistä, että valittajan kanteessa väittämä lainvastaisuus tapahtuu tulevaisuudessa ja että valittajalla ei ole intressiä jatkaa kannetta, ja (ii) kun se katsoi noissa samoissa kohdissa, että merkityksellisenä kysymyksenä tässä yhteydessä oli se, onko todennäköistä, että tulevaisuudessa tulee esiin tilanne, jossa komissiolle ilmoitetaan lakia koskeva luonnos, jossa vastataan komission huolenaiheisiin ilmoituksen tehneen jäsenvaltion voimassaolevasta lainsäädännöstä, jonka osalta on vireillä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely, ja jossa komissio epää pääsyn direktiivin 98/34 ⁽¹⁾ perusteella annettuun yksityiskohtaiseen lausuntoon, joka on osa kyseistä lakia koskevaa luonnosta, oikeuttamalla tämän yleisellä ilmaisematta jättämistä koskevalla olettamalla, joka perustuu tarpeeseen suojata kyseisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn tarkoitusta, vaikka oikeudelliselta kannalta katsoen merkityksellinen kysymys ei koske sitä, voiko tällainen erityistilanne tulla esiin, vaan sen sijaan sitä, ovatko komission asetuksesta 1049/2001 ⁽²⁾ tai direktiivistä 98/34 omaksumat tulkinnot, joita valittaja on arvostellut kanteessa, sellaisia, että komissio soveltaa niitä todennäköisesti tulevaisuudessa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että tarve antaa lausunto asiassa, joka koskee komission kieltäytymistä ilmaisemasta asiakirjojen sisältöä sen johdosta, että niiden ja vireillä olevan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn välillä on väitetysti ”erottamaton yhteys”, ja jossa suullinen käsittely on päätetty, ei voi perustu tarpeeseen antaa valittajalle tehokasta oikeussuojaa eikä siihen, että jos asiasta ei lausuta, komissio voi välttää sen, että sen päätöksen laillisuus tutkitaan, koska muutoin kuka tahansa hakija, jonka pyyntö saada tutustua asiakirjoihin on alun perin hylätty, voisi nostaa kanteen komissiota vastaan, vaikka pyyntö hyväksytään sen jälkeen, kun unionin yleisessä tuomioistuimessa on nostettu kanne.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa siitä huolimatta, että valittajan riidanalaisista päätöksistä nostama kanne oli ollut vireillä melkein kolmen vuoden ajan ja siihen oli liittynyt useita oikeudenkäyntimenettelyä koskevia toimia sekä suullinen käsittely, ettei menettelyn päättäminen ja se, että valittajaa ja sen jäseniä pyydetään jälleen kerran – tällä kertaa komissiota vastaan nostetun vahingonkorvauskanteen yhteydessä – osoittamaan riidanalaisten päätösten lainvastaisuus, merkitse niihin kohdistuvaa perusteetonta taakkaa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa, ettei kanteesta ollut tarpeen lausua riidanalaisista päätöksistä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevien valittajan tai sen jäsenten vaatimusten perusteella vain, koska i) valittaja ei ollut todennut, aikoiko se tai sen jäsenet ”todellakin” esittää tällaisia vaatimuksia, ii) valittaja ei ollut esittänyt täsmällistä, nimenomaista ja luotettavaa näyttöä riidanalaisten päätösten vaikutuksista ja iii) valittaja ei ollut esittänyt yksityiskohtia tuomitsemisista, jotka olivat seuranneet kieltäytymistä antaa mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, ja vaikka iv) unionin yleinen tuomioistuin samanaikaisesti määräsi valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka merkitsivät siten valittajalle riidanalaisista päätöksistä aiheutunutta nimenomaista ja varmaa vahinkoa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa, että valittajalla ei ollut intressiä jatkaa kannettaan, vaikka riidanalaisten päätösten kumoaminen oli tarpeen valittajalle ammattijärjestönä aiheutuneen aineettoman haitan hyvittämiseksi eikä tällaisen haitan hyvittämiseen ole olemassa muuta keinoa.

⁽¹⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

**Valitus, jonka SC on tehnyt 23.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa
T-242/17, SC v. Eulex Kosovo, 19.9.2018 antamasta määräyksestä**

(Asia C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SC (edustajat: A. Kunst, Rechtsanwältin ja L. Moro, avvocato)

Muu osapuoli: Eulex Kosovo

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen määräyksen
- katsoo, että kanne on otettava tutkittavaksi viidettä kanneperustetta lukuun ottamatta

ja tämän seurauksena

- katsoo, että EULEX on rikkonut sopimuksen mukaisia velvoitteitaan sopimuksen täytäntöönpanon ja OPLANin (operaatiosuunnitelma), operaation toiminta-ajatuksen (CONOPS) ja vakiotoimintamenetelmien (SOP) eli uudelleenjärjestelyä koskevan menettelytapaohjeen ja henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen soveltamisen yhteydessä ja loukannut oikeudenmukaisuuden ja vilpittömän mielen periaatteita, jonka vuoksi hänelle on syntynyt oikeus saada vahingonkorvausta
- katsoo, että EULEX on laiminlyönyt sille valittajaan nähden kuuluvia sopimussuhteen ulkopuolisia velvoitteita, mukaan lukien oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja (EU:n perusoikeuskirjan 31 artikla) ja hyvää hallintoa koskevan valittajan oikeuden loukkaaminen, ja loukannut puolueettomuuden periaatetta, jonka vuoksi hänelle on syntynyt oikeus saada vahingonkorvausta
- toteaa, että vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskeva päätös ja valittajan työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös ovat lainvastaiset
- velvoittaa EULEXin maksamaan valittajalle korvauksena aineellisesta vahingosta summa, joka vastaa 19 kuukauden maksamattomia bruttopalkkoja, johon on lisättävä päivärahat ja palkankorotukset sekä korvauksena henkisestä kärsimyksestä 50 000 euron suuruinen summa EULEXin lainvastaisten päätösten tai toiminnan vuoksi

tai

- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi pääasian ratkaisemista varten
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä että muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksessaan, että unionin yleinen tuomioistuin oli toimivaltainen ratkaisemaan hänen nostamansa kanteen. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat osittain selvästi ja että kanne oli osittain selvästi täysin perusteeton.

Valituksensa tueksi valittaja esittää viisi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu SEUT 272 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen luokitellessaan uudelleen kolmannen kanneperusteen (eli valittajan SEUT 272 artiklan nojalla nostama kanne, jossa hän vaati vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskevan päätöksen ja hänen työsopimuksensa uusimatta jättämistä koskevan toteamista lainvastaisiksi) SEUT 263 artiklan mukaiseksi kumoamisvaatimukseksi ja jättäessään kanteen tutkimatta.

Unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut valittajan mukaan toimivaltaa toteuttaa tätä uudelleenluokittelua, joka on valittajan nimenomaisen aikomuksen vastainen. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen evätessään häneltä mahdollisuuden esittää uudelleenluokittelusta näkemyksensä.

Toinen valitusperuste, joka perustuu SEUT 272 artiklan rikkomiseen ja perusoikeuskirjan mukaisen tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei sillä ole SEUT 272 artiklan mukaista toimivaltaa kolmannen kanneperusteen osalta ja jättäessään aineellisen kysymyksen tutkimatta.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kanne, jossa vaadittiin, että vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskeva päätös ja työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös on todettava lainvastaisiksi SEUT 272 artiklan nojalla, oli tosiasiallisesti SEUT 263 artiklan mukainen kumoamiskanne, ja katsoessaan, etteivät nämä päätökset perustuneet sopimukseen perustuviin työsuhteisiin sovellettaviin sääntöihin, vaan ne olivat luonteeltaan hallinnollisia toimia, joita ei voitu riitauttaa SEUT 272 artiklan nojalla.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu (i) uudelleenjärjestelyä koskevan menettelytapaohjeen ja henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen rikkomiseen, hyvää hallintoa koskevan oikeuden, johon kuuluu puolueettomuuden periaate, loukkaamiseen ja (ii) puuttuviin perusteluihin siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan työsopimuksen uusimatta jättäminen oli perusteltua, koska hän ei menestynyt vuoden 2016 sisäisessä kilpailussa.

Unionin yleinen tuomioistuin jätti tarkastelematta yhden pääasiallisen kanneperusteen, jonka valittaja esitti kanteensa ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa perusteessa ja jossa hän väitti, että hänen epäonnistumisensa vuoden 2016 sisäisessä kilpailussa johtui siitä, että valintalautakunnan puheenjohtaja kieltäytyi jäävästä itseään ja siitä, ettei häntä erotettu tästä tehtävästä ilmeisen eturistiriidan vuoksi ja sen vuoksi, että hän oli kantajaan nähden puolueellinen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan rikkomiseen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevaa korvausvaatimusta, joka liittyi vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskevaan päätökseen ja työsopimuksen uusimatta jättämistä koskevaan päätökseen, ei voitu ottaa tutkittavaksi. Valittaja oli nostonut toteamista koskevan kanteen, joka oli otettava tutkittavaksi, jonka seurauksena siihen liittynyt vahingonkorvauskanne oli otettava tutkittavaksi.

Viides valitusperuste, joka koskee (i) SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan rikkomista ja valittajalle perusoikeuskirjan 31 ja 41 artiklan mukaisesti kuuluvien oikeuksien loukkaamista (sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu), ja (ii) SEUT 272 artiklan ja SEUT 340 artiklan ensimmäisen kohdan sekä vuoden 2014 voimavarojen käyttöön antamista koskevan pyynnön (sopimusperusteinen vastuu) rikkomista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että vahingonkorvauskanteet, jotka perustuivat sopimussuhteen ulkopuoliselle vastuulle ja sopimusperusteiselle vastuulle ja jotka koskivat ajokokeen suorittamista koskevia sellaisia toistuvia pyyntöjä, jotka merkitsivät valittajaan kohdistettua työpaikkakiusaamista, olivat perusteettomia.

EULEXin valittajalle esittämät lukuisat pyynnöt, joiden vuoksi valittaja joutui suorittamaan ajokokeen useaan kertaan, vaikka EULEXin tiedossa oli valittajan oikean käden vamma, olivat lainvastaisia. Valittajalle aiheutui tästä henkistä kärsimystä, ja hänelle syntyi oikeus saada korvausta.

Valitus, jonka Gugler France on tehnyt 26.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-238/17, Gugler v. EUIPO, 25.9.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Gugler France (edustaja: S. Guerlain, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Alexander Gugler

Vaativuudet

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 25.9.2018 asiassa T-238/17 antama tuomio on kumottava, koska Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen sekaannusvaaran arvioinnin yhteydessä

— Alexander Gugler on veloitettava korvaamaan tämän menettelyn oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa ja näin ollen Ranskan teollis- ja tekijänoikeuslain L711-4 §:ä on rikottu, koska ei ole todettu aiemman oikeuden omistajan (valittaja) taloudellista sidettä riidanalaisen tavaramerkin hakijaan (vastapuoli) eikä näin ollen myöskään mahdollista sekaannusvaaran puuttumista.

Valitus, jonka OPS Újpesti Csökkentmunkakéességűek Ipári és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) on tehnyt 27.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-708/17, OPS Újpest v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-741/18 P)

(2019/C 112/18)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Valittaja: OPS Újpesti Csökkentmunkakéességűek Ipári és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (*edustaja:* L. Szabó, ügyvéd)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa OPS Újpest v. komissio (T-708/17, ei julkaistu, EU:T:2018:632) 28.9.2018 antaman määräyksen, joka annettiin tiedoksi valittajalle 2.10.2018;
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi toisen, kolmannen ja neljännen oikeudenkäyntiväitteen;
- velvoittamaan komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, jollei unionin tuomioistuin palauta asiaa yleiseen tuomioistuimeen, missä tapauksessa valittaja vaatii, ettei kyseinen tuomioistuin anna päätöstä ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista tässä vaiheessa vaan vasta antaessaan lopullisen tuomion.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste

Valittajan mukaan oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että osapuolet, joita asia koskee, tuntevat tarkasti niille lainsäädännöllä asetettujen velvollisuuksien ulottuvuuden, mikä voidaan taata vain siten, että kyseinen lainsäädäntö julkaistaan säännöllisesti sen adressaattien virallisella kielellä.

Jos oikeudellinen toimenpide on julkaistu sääntöjenvastaisesti, tiedoksiannolle asetetun menettelyllisen määräajan alkamisajankohta on määritettävä ensimmäisen pätevän tiedoksiannon ajankohdan perusteella.

Toinen valitusperuste

Vastaaja on menettelyn kuluessa väittänyt, ettei riidanalaisia päätöksiä voida riitauttaa, koska niitä ei voida pitää lopullisina päätöksinä sen vuoksi, että tutkinta on vielä kesken, joten unionin tuomioistuimen on ratkaistava tämä kysymys ennen kuin se lausuu tutkittavaksi ottamiseen liittyvistä muista kysymyksistä.

Valitus, jonka Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) on tehnyt 30.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-710/17, Lux-Rehab Non-Profit v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-747/18 P)

(2019/C 112/19)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Valittaja: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) (edustaja: L. Szabó, ügyvéd)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa Lux-Rehab Non-Profit v. komissio (T-710/17, ei julkaistu, EU:T:2018:630) 28.9.2018 antaman määräyksen, joka annettiin tiedoksi valittajalle 2.10.2018;
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi toisen ja neljännen oikeudenkäyntiväitteen;
- velvoittamaan komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, jollei unionin tuomioistuin palauta asiaa yleiseen tuomioistuimeen, missä tapauksessa valittaja vaatii, ettei kyseinen tuomioistuin anna päätöstä ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista tässä vaiheessa vaan vasta antaessaan lopullisen tuomion.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste

Valittaja katsoo vedonneensa menettelyllisten oikeuksiensa suojaamiseen; valittajaa on siis tässä asiassa pidettävä osapuolena, jota asia koskee, koska sen kanteessa vaadittiin kumoamaan vastustamatta jättämisestä asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan perusteella tehty päätös ja koska kanteessa vaadittiin implisiittisesti näiden oikeuksien suojaamista.

Toinen valitusperuste

Kun unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi kanteen liitettä ja kun se tämän tulkinnan nojalla teki aineellisen ratkaisun, sen toteamus, jonka mukaan sen tehtäviin ei kuulunut tutkia ja yksilöidä kantajan kyseisessä liitteessä esittämiä perusteita, ei ole perusteltu.

Unionin yleinen tuomioistuin, joka vaati kantajaa esittämään todisteet siitä, että kilpailun vääristymisestä aiheutui ”konkreettisia ja käsin kosketeltavia vaikutuksia” tämän tilanteeseen, ja siitä, että riidanalainen toimi koski kantajaa suoraan, arvioi tilanteen tosiseikkoja harhaanjohtavasti. Näin ollen se vääristeli kantajaa suoraan koskevalle toimelle asetettuja edellytyksiä.

Kolmas valitusperuste

Vastaaja on menettelyn kuluessa väittänyt, ettei riidanalaisia päätöksiä voida riitauttaa, koska niitä ei voida pitää lopullisina päätöksinä sen vuoksi, että tutkinta on vielä kesken, joten unionin tuomioistuimen on ratkaistava tämä kysymys ennen kuin se lausuu tutkittavaksi ottamiseen liittyvistä muista kysymyksistä.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

Valitus, jonka Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) on tehnyt 30.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-713/17, Motex v. komissio, 28.9.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-748/18 P)

(2019/C 112/20)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Valittaja: Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) (edustaja: L. Szabó, ügyvéd)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa Motex v. komissio (T-713/17, ei julkaistu, EU:T:2018:631) 28.9.2018 antaman määräyksen, joka annettiin tiedoksi valittajalle 1.10.2018;
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi toisen ja neljännen oikeudenkäyntiväitteen;
- velvoittamaan komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, jollei unionin tuomioistuin palauta asiaa yleiseen tuomioistuimeen, missä tapauksessa valittaja vaatii, ettei kyseinen tuomioistuin anna päätöstä ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista tässä vaiheessa vaan vasta antaessaan lopullisen tuomion.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste

Valittaja katsoo vedonneensa menettelyllisten oikeuksiensa suojaamiseen; valittajaa on siis tässä asiassa pidettävä osapuolena, jota asia koskee, koska sen kanteessa vaadittiin kumoamaan vastustamatta jättämisestä asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan perusteella tehty päätös ja koska kanteessa vaadittiin implisiittisesti näiden oikeuksien suojaamista.

Toinen valitusperuste

Kun unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi kanteen liitettä ja kun se tämän tulkinnan nojalla teki aineellisen ratkaisun, sen toteamus, jonka mukaan sen tehtäviin ei kuulunut tutkia ja yksilöidä kantajan kyseisessä liitteessä esittämiä perusteita, ei ole perusteltu.

Unionin yleinen tuomioistuin, joka vaati kantajaa esittämään todisteet siitä, että kilpailun vääristymisestä aiheutui ”konkreettisia ja käsin kosketeltavia vaikutuksia” tämän tilanteeseen, ja siitä, että riidanalainen toimi koski kantajaa suoraan, arvioi tilanteen tosiseikkoja harhaanjohtavasti. Näin ollen se vääristeli kantajaa suoraan koskevalle toimelle asetettuja edellytyksiä.

Kolmas valitusperuste

Vastaaja on menettelyn kuluessa väittänyt, ettei riidanalaisia päätöksiä voida riitauttaa, koska niitä ei voida pitää lopullisina päätöksinä sen vuoksi, että tutkinta on vielä kesken, joten unionin tuomioistuimen on ratkaistava tämä kysymys ennen kuin se lausuu tutkittavaksi ottamiseen liittyvistä muista kysymyksistä.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 5.12.2018 – Ayuntamiento de Pamplona v. Orange Espagne S.A.U.

(Asia C-764/18)

(2019/C 112/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ayuntamiento de Pamplona

Vastapuoli: Orange Espagne S.A.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/20/EY⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi), jota unionin tuomioistuin on tulkinnut suhteessa matkaviestinnän alalla toimiviin yrityksiin, ja erityisesti sen 12 ja 13 artiklassa säädettyjä jäsenvaltioiden verotusvallan käyttöön kohdistuvia rajoituksia kiinteän puhelinverkon ja internetin palveluja tarjoaviin yrityksiin?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi (ja todetaan, että kyseistä direktiiviä sovelletaan myös kiinteän puhelinverkon ja internetin palveluja tarjoaviin yrityksiin), onko direktiivin 2002/20/EY 12 ja 13 artiklan mukaan jäsenvaltioille sallittua asettaa maksuja, jotka lasketaan yksinomaan yrityksen – asennettujen järjestelmien omistajan – kyseisellä alueella kiinteän puhelinverkon ja internetin palvelujen tarjoamisesta vuosittain saamien bruttotulojen perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 2002, L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Koblenz (Saksa) on esittänyt 6.12.2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH v. RI

(Asia C-765/18)

(2019/C 112/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Koblenz

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja vastakanteen vastaaja: Stadtwerke Neuwied GmbH

Vastaaja ja vastakanteen kantaja: RI

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä A olevien b ja c kohdan kanssa, tulkittava siten, että se, ettei maakaasun asiakkaille ole annettu ajoissa ja suoraan tietoa kaasutoimituksiin tehtävän tariffimuutoksen edellytyksistä, perusteesta ja suuruudesta, on esteenä tällaisen tariffimuutoksen pätevyydelle?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

voidaanko maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä A olevien b ja c kohdan kanssa, soveltaa suoraan yksityisoikeudelliseen (saksalainen rajavastuuyhtiö (GmbH)) maakaasun toimittajaan 1.7.2004 alkaen, koska mainitut direktiivin säännökset ovat sisällöltään ehdottomia, joten niitä voidaan soveltaa ilman erillistä täytäntöönpanotoimea, ja niillä annetaan kansalaisille oikeuksia sellaiseen elimeen nähden, joka on yksityisoikeudellisesta muodostaan huolimatta valtion alainen, koska valtio on yrityksen ainoa osakas?

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 176, s. 57.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – TK v. Land Sachsen-Anhalt

(Asia C-773/18)

(2019/C 112/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Halle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TK

Vastaaja: Land Sachsen-Anhalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö ikään perustuvaan syrjintään johtavan palkkausjärjestelmän puitteissa tehty prosentuaalinen taannehtiva korotus uutta syrjintää, kun korotusprosentti on tietyn palkkaluokan kaikissa ikäisäryhmissä yhtä suuri ja tämän vuoksi absoluuttinen – muttei suhteellinen – ero syrjinnän kohteena olevien työntekijöiden ja niiden, joihin ei kohdistu syrjintää, välillä muuttuu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällainen prosentuaalinen korotus kaikille ikäisille perusteltu, kun korotus perustuu siihen, että alkuperäinen palkkaustaso on jäsenvaltion perustuslaissa säädettyä vähimmäistasoa alhaisempi?
- 3) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 9 artikla, esteenä säännöstölle, jossa evätään oikeus ikään perustuvaa palkkasyrjintää koskevaan korvaukseen kahden kuukauden kuluttua, jos
 - määräaika alkaa kulua 8.9.2011 annetun tuomion C-297/10 ja C 298/10 (Hennigs ja Mai, EU:C:2011:560) julistamisesta, vaikka asianomaiseen henkilöön ei sovelleta liittovaltion työntekijöiden työehtosopimusta, vaan hänen henkilökohtainen tilanteensa vastaa 9.9.2015 annettua tuomiota C-20/13 (Unland, EU:C:2015:561)
 - kyseessä olevat virkamiehet ja tuomarit (työntekijät) voivat saada tiedon edellä mainitusta tuomiosta vain yleisistä julkisista lähteistä
 - työnantajat ovat kiistäneet mainitun tuomion antamisen jälkeen sen sovellettavuuden virkamiehiin ja samalla kiistäneet ikään perustuvan syrjinnän, ja samalla tämä oikeudellinen näkemys on ainakin osittain viestitetty ulospäin

- ensimmäisen asteen hallintotuomioistuinten oikeuskäytännössä on mainitun määräajan sisällä ja myös sen päätyttyä aina 19.6.2014 annettujen tuomioiden C-501/12-C-506/12, C-540/12 ja C-541/12 (Specht, EU:C:2014:2005) julistamiseen asti pääsääntöisesti kiistetty ikään perustuvan syrjinnän olemassaolo
- kyseisenä aikana ei ollut olemassa ylimpien oikeusasteiden oikeuskäytäntöä ja ensimmäinen ylimmän oikeusasteen ratkaisu annettiin vasta asiassa Specht annetun tuomion antamisen jälkeen
- virkamiesten tai tuomarien palvelussuhteissa (työsuhde) preklusiivisia määräaikoja sovelletaan vain tiettyjen kulujen korvaamiseen eivätkä nämä määräajat ole kuutta kuukautta lyhyempiä
- palkkasaatavia koskeviin vaatimuksiin (työstä maksettu vastike) sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa, joka alkaa sen vuoden päätyttyä, jona saatava on erääntynyt maksettavaksi ja vaatimuksen esittäjä on tietoinen tai hänen pitäisi olla tietoinen saatavaa koskevasta oikeudesta; muutoin sovelletaan 10 vuoden vanhentumisaikaa
- kansallisia palkkasaatavia koskevat vaatimukset (työstä maksettu vastike), joita ei ole vahvistettu lakisääteisesti, on esitettävä lyhyessä ajassa eli sen budjettivuoden aikana, jota ne koskevat?

- 4) Vaikuttaako kolmanteen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että oikeudellinen tilanne on epäselvä tai sekava?
- 5) Riittääkö preklusiivisen määräajan alkamiseen se, että syrjinnän kohteena oleva henkilöryhmä on tietoinen erilaisesta kohtelusta vai täytyykö myös erilaisen kohtelun synn eli erotteluperusteen olla tiedossa?

⁽¹⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – UL v. Land Sachsen-Anhalt

(Asia C-774/18)

(2019/C 112/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Halle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UL

Vastaaja: Land Sachsen-Anhalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö ikään perustuvaan syrjintään johtavan palkkausjärjestelmän puitteissa tehty prosentuaalinen taannehtiva korotus uutta syrjintää, kun korotusprosentti on tietyn palkkaluokan kaikissa ikäisäryhmissä yhtä suuri ja tämän vuoksi absoluuttinen – muttei suhteellinen – ero syrjinnän kohteena olevien työntekijöiden ja niiden, joihin ei kohdistu syrjintää, välillä muuttuu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällainen prosentuaalinen korotus kaikille ikäisille perusteltu, kun korotus perustuu siihen, että alkuperäinen palkkaustaso on jäsenvaltion perustuslaissa säädettyä vähimmäistasoa alhaisempi?
- 3) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 9 artikla, esteenä säännöstölle, jossa evätään oikeus ikään perustuvaa palkkasyrjintää koskevaan korvaukseen kahden kuukauden kuluttua, jos

- määräaika alkaa kulua 8.9.2011 annetun tuomion C-297/10 ja C-298/10 (Hennigs ja Mai, EU:C:2011:560) julistamisesta, vaikka asianomaiseen henkilöön ei sovelleta liittovaltion työntekijöiden työehtosopimusta, vaan hänen henkilökohtainen tilanteensa vastaa 19.6.2014 annettua tuomiota C-501/12–C-506/12, C-540/12 ja C-541/12 (Specht, EU:C:2014:2005),
- kyseessä olevat virkamiehet ja tuomarit (työntekijät) voivat saada tiedon edellä mainitusta tuomiosta vain yleisistä julkisista lähteistä
- työnantajat ovat kiistäneet mainitun tuomion antamisen jälkeen sen sovellettavuuden virkamiehiin ja samalla kiistäneet ikään perustuvan syrjinnän, ja samalla tämä oikeudellinen näkemys on ainakin osittain viestitetty ulospäin
- ensimmäisen asteen hallintotuomioistuinten oikeuskäytännössä on mainitun määräajan sisällä ja myös sen päätyttyä tuomion Specht julistamiseen asti pääsääntöisesti kiistetty ikään perustuvan syrjinnän olemassaolo
- kyseisenä aikana ei ollut olemassa ylimpien oikeusasteiden oikeuskäytäntöä ja ensimmäinen ylimmän oikeusasteen ratkaisu annettiin vasta asiassa Specht annetun tuomion antamisen jälkeen
- virkamiesten tai tuomarien palvelussuhteissa (työsuhde) preklusiivisia määräaikoja sovelletaan vain tiettyjen kulujen korvaamiseen eivätkä nämä määräajat ole kuutta kuukautta lyhyempiä
- palkkasaatavia koskeviin vaatimuksiin (työstä maksettu vastike) sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa, joka alkaa sen vuoden päätyttyä, jona saatava on erääntynyt maksettavaksi ja vaatimuksen esittäjä on tietoinen tai hänen pitäisi olla tietoinen saatavaa koskevasta oikeudesta; muutoin sovelletaan 10 vuoden vanhentumisaikaa
- kansallisia palkkasaatavia koskevat vaatimukset (työstä maksettu vastike), joita ei ole vahvistettu lakisääteisesti, on esitettävä lyhyessä ajassa eli sen budjettivuoden aikana, jota ne koskevat?

4) Vaikuttaako kolmanteen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että oikeudellinen tilanne on epäselvä tai sekava?

5) Riittääkö preklusiivisen määräajan alkamiseen se, että syrjinnän kohteena oleva henkilöryhmä on tietoinen erilaisesta kohtelusta vai täytyykö myös erilaisen kohtelun syyn eli erotteluperusteen olla tiedossa?

⁽¹⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – VM v. Land Sachsen-Anhalt

(Asia C-775/18)

(2019/C 112/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Halle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VM

Vastaaja: Land Sachsen-Anhalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö ikään perustuvaan syrjintään johtavan palkkausjärjestelmän puitteissa tehty prosentuaalinen taannehtiva korotus uutta syrjintää, kun korotusprosentti on tietyn palkkaluokan kaikissa ikäisäryhmissä yhtä suuri ja tämän vuoksi absoluuttinen – muttei suhteellinen – ero syrjinnän kohteena olevien työntekijöiden ja niiden, joihin ei kohdistu syrjintää, välillä muuttuu?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällainen prosentuaalinen korotus kaikille ikäisille perusteltu, kun korotus perustuu siihen, että alkuperäinen palkkaustaso on jäsenvaltion perustuslaissa säädettyä vähimmäistasoa alhaisempi?
- 3) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 9 artikla, esteenä säännöstölle, jossa evätään oikeus ikään perustuvaa palkkasyrjintää koskevaan korvaukseen kahden kuukauden kuluttua, jos
- määräaika alkaa kulua 8.9.2011 annetun tuomion C-297/10 ja C-298/10 (Hennigs ja Mai, EU:C:2011:560) julistamisesta, vaikka asianomaiseen henkilöön ei sovelleta liittovaltion työntekijöiden työehtosopimusta, vaan hänen henkilökohtainen tilanteensa vastaa 19.6.2014 annettua tuomiota C-501/12–C-506/12, C-540/12 ja C-541/12 (Specht, EU:C:2014:2005),
 - kyseessä olevat virkamiehet ja tuomarit (työntekijät) voivat saada tiedon edellä mainitusta tuomiosta vain yleisistä julkisista lähteistä
 - työnantajat ovat kiistäneet mainitun tuomion antamisen jälkeen sen sovellettavuuden virkamiehiin ja samalla kiistäneet ikään perustuvan syrjinnän, ja samalla tämä oikeudellinen näkemys on ainakin osittain viestitetty ulospäin
 - ensimmäisen asteen hallintotuomioistuinten oikeuskäytännössä on mainitun määräajan sisällä ja myös sen päätyttyä tuomion Specht julistamiseen asti pääsääntöisesti kiistetty ikään perustuvan syrjinnän olemassaolo
 - kyseisenä aikana ei ollut olemassa ylimpien oikeusasteiden oikeuskäytäntöä ja ensimmäinen ylimmän oikeusasteen ratkaisu annettiin vasta asiassa Specht annetun tuomion antamisen jälkeen
 - virkamiesten tai tuomarien palvelussuhteissa (työsuhde) preklusiivisia määräaikoja sovelletaan vain tiettyjen kulujen korvaamiseen eivätkä nämä määräajat ole kuutta kuukautta lyhyempiä
 - palkkasaatavia koskeviin vaatimuksiin (työstä maksettu vastike) sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa, joka alkaa sen vuoden päätyttyä, jona saatava on erääntynyt maksettavaksi ja vaatimuksen esittäjä on tietoinen tai hänen pitäisi olla tietoinen saatavaa koskevasta oikeudesta; muutoin sovelletaan 10 vuoden vanhentumisaikaa
 - kansallisia palkkasaatavia koskevat vaatimukset (työstä maksettu vastike), joita ei ole vahvistettu lakisääteisesti, on esitettävä lyhyessä ajassa eli sen budjettivuoden aikana, jota ne koskevat?
- 4) Vaikuttaako kolmanteen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että oikeudellinen tilanne on epäselvä tai sekava?
- 5) Riittääkö preklusiivisen määräajan alkamiseen se, että syrjinnän kohteena oleva henkilöryhmä on tietoinen erilaisesta kohtelusta vai täytyykö myös erilaisen kohtelun syyn eli erotteluperusteen olla tiedossa?

⁽¹⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Roma (Italia) on esittänyt 12.12.2018 –
S.I.A.E. – Società Italiana degli Autori ed Editori v. Soundreef Ltd**

(Asia C-781/18)

(2019/C 112/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Roma

Pääasian asianosaiset

Kantaja: S.I.A.E. – Società Italiana degli Autori ed Editori

Vastaaja: Soundreef Ltd

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiiviä 2014/26/EU⁽¹⁾ tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle laille, jossa pääsy tekijänoikeuksien hallinnointimarkkinoille – tai ainakin lisensiointi käyttäjille – varataan ainoastaan toimijoille, jotka voidaan kyseisen direktiivin määritelmän mukaan luokitella yhteishallinnointiorganisaatioiksi, ja suljetaan pois sekä samassa valtiossa että muissa jäsenvaltioissa perustetut toimijat, jotka voidaan luokitella riippumattomiksi hallinnointi-yhteisöiksi?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/26/EU (EUVL 2014, L 84, s. 72).

Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 12.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-313/17, Wajos v. EUIPO, 3.10.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-783/18 P)

(2019/C 112/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Muu osapuoli: Wajos GmbH

Vaatimukset

- valituksenalainen tuomio on kumottava
- Wajos GmbH on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EUIPO:n mukaan valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin on suorittanut virheellisen tutkinnan riidanalaisen merkin erottamiskyvystä, jättänyt tutkimatta kyseisen merkin merkityksellisiin seikkoihin nähden ja lisäksi soveltanut virheellisiä arviointiperusteita.

Valituksenalaisella tuomiolla rikotaan lisäksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 ja 53 artiklaa, koska sen perusteella kantaja tai unionin tuomioistuin eivät voi ymmärtää syitä, joiden johdosta unionin yleinen tuomioistuin päätyi kyseisen tuomion tuomiolauselman kannalta olennaiseen johtopäätökseen siitä, että riidanalaisen merkin muoto oli ”luonteeltaan poikkeuslaatuinen kyseisen alan vakiintuneisiin tapoihin nähden”.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.12.2018 – ratiopharm GmbH v. Novartis Consumer Health GmbH

(Asia C-786/18)

(2019/C 112/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: ratiopharm GmbH

Revision-menettelyn vastapuoli: Novartis Consumer Health GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 96 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että lääkeyritykset saavat jakaa ilmaisia valmiita lääkkeitä myös proviisoreille, jos lääkepakkaukset on merkitty tekstillä ”esittelykäyttöön”, lääkkeet on tarkoitettu proviisorin testattaviksi, vaarana ei ole, että lääkkeet luovutetaan (avaamattomina) loppukuluttajille, ja kyseisen direktiivin 96 artiklan 1 kohdan a–d, f ja g alakohdassa vahvistetut muut jakelua koskevat edellytykset täyttyvät?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2001/83/EY 96 artiklan 2 kohdan kanssa sopuonnissa lääkkeiden kaupan pitämisestä annetun lain (Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln, jäljempänä AMG) 47 §:n 3 momentin kaltainen kansallinen säännös, jos tätä tulkitaan siten, että lääkeyritykset eivät saa jakaa ilmaisia valmiita lääkkeitä proviisoreille, jos lääkepakkaukset on merkitty tekstillä ”esittelykäyttöön”, lääkkeet on tarkoitettu proviisorin testattaviksi, vaarana ei ole, että lääkkeet luovutetaan (avaamattomina) loppukuluttajille, ja kyseisen direktiivin 96 artiklan 1 kohdan a–d, f ja g alakohdassa ja AMG:n 47 §:n 4 momentissa vahvistetut muut jakelua koskevat edellytykset täyttyvät?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EU) N:o 2017/745 (EUVL 2017, L 117, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Parma (Italia) on esittänyt 14.12.2018 – Stanleyparma Sas ja Stanleybet Malta Ltd v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

(Asia C-788/18)

(2019/C 112/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Parma

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Stanleyparma Sas ja Stanleybet Malta Ltd

Vastaaja: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun huomioon otetaan myös Italian perustuslakituomioistuimen 23.1.2018 antama tuomio, onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56, 57 ja 52 artiklaa, onnenpeli- ja vedonlyöntipalveluja koskevaa ja erityisesti tuomioissa Gambelli (C-243/01, EU:C:2003:597), Placanica (C-338/04, EU:C:2007:133), Costa ja Cifone (C-72/10 ja C-77/10, EU:C:2012:80) sekä Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60) muotoiltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, verosyrjintää koskevaa ja erityisesti tuomioissa Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), komissio v. Espanja (C-153/08, EU:C:2009:618) ja Blanco ja Fabretti (C-344/13 ja C 367/13, EU:C:2014:2311) muotoiltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä sekä yhdenvertaista kohtelua ja syrjintäkieltoa koskevia unionin oikeusperiaatteita tulkittava niin, että ne ovat esteenä nyt tarkasteltavan italialaisen lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan 23.12.1998 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 504 1–3 §:ssä, sellaisina kuin niitä on muutettu vuoden 2011 vakauslain 1 §:n 66 momentin b alakohdalla, tarkoitettua veikkauksesta ja vedonlyönnistä kannettavaa yhtenäisveroa ovat velvollisia maksamaan kotimaiset pelitietojen välittäjät, jotka toimivat Stanleybet Malta Ltd:n kaltaisten, toisiinsa Euroopan unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden vedonvälittäjien lukuun, ja mahdollisesti vedonvälittäjät itse yhteisvastuullisesti kotimaisten pelitietojen välittäjien kanssa?
- 2) Kun huomioon otetaan myös Italian perustuslakituomioistuimen 23.1.2018 antama tuomio, onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56, 57 ja 52 artiklaa, onnenpeli- ja vedonlyöntipalveluja koskevaa ja erityisesti tuomioissa Gambelli (C-243/01, EU:C:2003:597), Placanica (C-338/04, EU:C:2007:133), Costa ja Cifone (C-72/10 ja C-77/10, EU:C:2012:80) sekä Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60) muotoiltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, verosyrjintää koskevaa ja erityisesti tuomioissa Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), komissio v. Espanja (C-153/08, EU:C:2009:618) ja Blanco ja Fabretti (C-344/13 ja C 367/13, EU:C:2014:2311) muotoiltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä sekä yhdenvertaista kohtelua ja syrjintäkieltoa koskevia unionin oikeusperiaatteita tulkittava niin, että ne ovat esteenä nyt tarkasteltavan italialaisen lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan 23.12.1998 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 504 1–3 §:ssä, sellaisina kuin niitä on muutettu vuoden 2011 vakauslain 1 §:n 66 momentin b alakohdalla, tarkoitettua veikkauksesta ja vedonlyönnistä kannettavaa yhtenäisveroa ovat velvollisia maksamaan pelkästään kotimaiset pelitietojen välittäjät, jotka toimivat Stanleybet Malta Ltd:n kaltaisten, toisiinsa Euroopan unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden vedonvälittäjien lukuun, mutta eivät sen sijaan valtion konsession saaneiden vedonvälittäjien lukuun toimivat kotimaiset pelitietojen välittäjät, jotka harjoittavat samaa toimintaa?
- 3) Kun huomioon otetaan myös Italian perustuslakituomioistuimen 23.1.2018 antama tuomio, ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 52 artikla sekä 56 artikla ja sitä seuraavat artiklat, onnenpeli- ja vedonlyöntipalveluja koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja yhdenvertaista kohtelua ja syrjimättömyyttä koskevat unionin oikeusperiaatteet esteenä lain nro 190/2014 1 §:n 644 momentin g alakohdassa säädetyn italialaisen lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kotimaisten pelitietojen välittäjien, jotka toimivat Stanleybet Malta Ltd:n kaltaisten, toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneiden vedonvälittäjien lukuun, ja mahdollisesti vedonvälittäjien itse yhteisvastuullisesti kotimaisten pelitietojen välittäjien kanssa on maksettava asetuksessa (decreto legislativo) nro 504/1998 tarkoitettu vedonlyönnistä kannettava yhtenäisvero kiinteämääräisestä veronalaisesta määrästä, joka on yhtä suuri kuin siitä maakunnasta, jossa liikeyritys tai keräyspiste toimii, kerättyjen määrien keskiarvo kerrottuna kolmella, määritettynä valtakunnallisen keskusyksikön viitekautta edeltävältä verokaudelta tallentamien tietojen perusteella?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
12.12.2018 – AQ ym. v. Corte dei Conti ym.**

(Asia C-789/18)

(2019/C 112/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantajat: AQ ym.

Vastaajat: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Inps-Gestione

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko SEU 3 artiklan 2 ja 3 kohta, SEUT 9, 45, 126, 145, 146 ja 147 artikla sekä 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 3 ja 5 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle siltä osin kuin tässä säännöksessä kannustetaan Italian viranomaisia suosimaan palvelukseenotossa tai virkanimityksissä ainoastaan sellaisia työntekijöitä, jotka saavat jo eläkettä Italian julkisista sosiaaliturvalaitoksista?
- 2) Ovatko SEUT 106 artiklan 1 kohta ja 107 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan Italian viranomaisten, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa ja joiden on noudatettava SEUT 101 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja, palkkaavan sellaisia työntekijöitä, jotka ovat suostuneet luopumaan kokonaan tai osittain työstä maksettavasta palkasta, millä säästetään kustannuksia, mikä on omiaan hyödyttämään mainittua viranomaista sen kilpaillessa muiden taloudellisten toimijoiden kanssa?
- 3) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 3 artikla ja 7 artiklan a kohta esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan siinä säädetyin edellytyksin se, että työntekijä voi pätevästi luopua kokonaan tai osittain palkastaan, vaikka tällaisen luopumisen tarkoituksena on ainoastaan välttyä työpaikan menetykseltä?
- 4) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 14 artikla, 15 artiklan 1 kohta, 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 1 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 5, 6 ja 10 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan siinä säädetyin edellytyksin työntekijän työskentelevän Italian viranomaisen palveluksessa ja luopuvan kokonaan tai osittain työstä maksettavasta palkasta, vaikka tällaiseen luopumiseen ei liity mitään muutoksia työn järjestämisen, työajan tai vaaditun työn määrän tai laadun eikä siitä johtuvan vastuun osalta, ja vaikka siis osittaisesta palkasta luopumisesta aiheutuu merkittävä muutos työstä maksettavaan vastikkeeseen yhtäältä palkan ja toisaalta tehdyn työn laadun ja määrän oikeasuhteisuuden osalta, ja koska työntekijän on tällöin työskenneltävä työoloissa, jotka eivät ole ihanteellisia, minkä vuoksi häntä ei kannusteta omistautumaan työlleen täydellä teholla ja sillä on heikentävä vaikutus hallinnon tehokkuuteen?
- 5) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 6 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentille ja asetuksen (decreto-legge) nro 201/2011, joka on muutettu laiksi nro 214/2011, 23 ter §:n 1 momentille, näitä säännöksiä yhdessä tulkittuina, siltä osin kuin näissä säännöksissä säädetään Italian viranomaiselle kuuluvasta mahdollisuudesta tai velvollisuudesta leikata, myös työsuhteen kuluessa, työntekijälle kuuluvaa palkkaa edellä mainitun asetuksen (decreto-legge) nro 201/2011, joka on muutettu laiksi nro 214/2011, 23 ter §:n 1 momentissa viitatus palkan enimmäismäärän mukaisesti ja siis odottamattoman tapahtuman perusteella ja joka tapauksessa sellaisen järjestelmän nojalla, joka ei ole välittömästi ymmärrettävissä ja on vastoin työntekijälle työsuhteen alussa annettuja tietoja?
- 6) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 8 ja 126 artikla, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artikla ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 10 ja 15 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa velvoitetaan siinä säädetyin edellytyksin Italian viranomaiset pienentämään sellaisille työntekijöilleen, jotka saavat eläkettä julkisesta sosiaaliturvalaitoksesta, kuuluvia korvauksia, jolloin tällaisia työntekijöitä kohdellaan vähemmän edullisesti siitä syystä, että heillä on muita tuloja, ja tehdään heille siten vähemmän houkuttelevaksi työelämässä olon jatkaminen, yksityinen yrittäminen ja yksityisen omaisuuden hankkiminen ja kerryttäminen, jotka ovat joka tapauksessa rikkaus ja voimavara kansakunnalle?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
12.12.2018 – ZQ ym. v. Corte dei Conti ym.**

(Asia C-790/18)

(2019/C 112/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZQ

Vastaajat: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko SEU 3 artiklan 2 ja 3 kohta, SEUT 9, 45, 126, 145, 146 ja 147 artikla sekä 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 3 ja 5 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle siltä osin kuin tässä säännöksessä kannustetaan Italian viranomaisia suosimaan palvelukseenotossa tai virkanimityksissä ainoastaan sellaisia työntekijöitä, jotka saavat jo eläkettä Italian julkisista sosiaaliturvalaitoksista?
- 2) Ovatko SEUT 106 artiklan 1 kohta ja 107 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan Italian viranomaisten, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa ja joiden on noudatettava SEUT 101 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja, palkkaavan sellaisia työntekijöitä, jotka ovat suostuneet luopumaan kokonaan tai osittain työstä maksettavasta palkasta, millä säästetään kustannuksia, mikä on omiaan hyödyttämään mainittua viranomaista sen kilpaillessa muiden taloudellisten toimijoiden kanssa?
- 3) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 3 artikla ja 7 artiklan a kohta esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan siinä säädetyin edellytyksin se, että työntekijä voi pätevästi luopua kokonaan tai osittain palkastaan, vaikka tällaisen luopumisen tarkoituksena on ainoastaan välttää työpaikan menetykseltä?
- 4) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 14 artikla, 15 artiklan 1 kohta, 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 1 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 5, 6 ja 10 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan siinä säädetyin edellytyksin työntekijän työskentelevän Italian viranomaisen palveluksessa ja luopuvan kokonaan tai osittain työstä maksettavasta palkasta, vaikka tällaiseen luopumiseen ei liity mitään muutoksia työn järjestämisen, työajan tai vaaditun työn määrän tai laadun eikä siitä johtuvan vastuun osalta, ja vaikka siis osittaisesta palkasta luopumisesta aiheutuu merkittävä muutos työstä maksettavaan vastikkeeseen yhtäältä palkan ja toisaalta tehdyn työn laadun ja määrän oikeasuhteisuuden osalta, ja koska työntekijän on tällöin työskenneltävä työoloissa, jotka eivät ole ihanteellisia, minkä vuoksi häntä ei kannusteta omistautumaan työlleen täydellä teholla ja sillä on heikentävä vaikutus hallinnon tehokkuuteen?
- 5) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 126 artikla ja 151 artiklan 1 kohta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohta ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 6 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentille ja asetuksen (decreto-legge) nro 201/2011, joka on muutettu laiksi nro 214/2011, 23 ter §:n 1 momentille, näitä säännöksiä yhdessä tulkittuina, siltä osin kuin näissä säännöksissä säädetään Italian viranomaiselle kuuluvasta mahdollisuudesta tai velvollisuudesta leikata, myös työsuhteen kuluessa, työntekijälle kuuluvaa palkkaa edellä mainitun asetuksen (decreto-legge) nro 201/2011, joka on muutettu laiksi nro 214/2011, 23 ter §:n 1 momentissa viitatus palkan enimmäismäärän mukaisesti ja siis odottamattoman tapahtuman perusteella ja joka tapauksessa sellaisen järjestelmän nojalla, joka ei ole välittömästi ymmärrettävissä ja on vastoin työntekijälle työsuhteen alussa annettuja tietoja?

- 6) Ovatko SEU 2, 3 ja 6 artikla, SEUT 8 ja 126 artikla, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artikla ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 10 ja 15 artikla esteenä lain nro 147/2013 1 §:n 489 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa velvoitetaan siinä säädetyin edellytyksin Italian viranomaiset pienentämään sellaisille työntekijöilleen, jotka saavat eläkettä julkisesta sosiaaliturvalaitoksesta, kuuluvia korvauksia, jolloin tällaisia työntekijöitä kohdellaan vähemmän edullisesti siitä syystä, että heillä on muita tuloja, ja tehdään heille siten vähemmän houkuttelevaksi työelämässä olon jatkaminen, yksityinen yrittäminen ja yksityisen omaisuuden hankkiminen ja kerryttäminen, jotka ovat joka tapauksessa rikkaus ja voimavara kansakunnalle?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugali) on esittänyt
28.12.2018 – Rolibérica Lda v. Autoridade para as Condições do Trabalho**

(Asia C-834/18)

(2019/C 112/32)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rolibérica Lda

Vastaaja: Autoridade para as Condições do Trabalho

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko 15.3.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006 ⁽¹⁾ tulkita siten, että siinä edellytetään, että tavaroiden ja henkilöiden maantiekuljetuksia suorittavien kuljettajien viikoittaisen lepoajan on alettava ja päättyttävä maanantain klo 0:00 ja sunnuntain klo 24:00 välillä, vai voidaanko se päinvastoin pitää täysimääräisesti ja keskeytyksettä kunkin työviikon välillä?

⁽¹⁾ Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.1.2019 – WM v. Stadt Frankfurt am Main

(Asia C-18/19)

(2019/C 112/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WM

Viranomainen, jota asia koskee: Stadt Frankfurt am Main

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan säilöönotto maastapoistamista varten voidaan toteuttaa vankilamajoituksessa, jos ulkomaalainen on huomattava uhka kolmansien hengelle ja terveydelle tai sisäiseen turvallisuuteen liittyville merkittäville oikeushyville, kun maastapoistamista varten säilöönotettu henkilö pidetään myös tässä tapauksessa erillään vangeista?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 348, s. 98.

Kanne 25.1.2019 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-49/19)

(2019/C 112/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja L. Nicolae)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Portugalin tasavalta ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin⁽¹⁾ 13 artiklan 3 kohtaan ja liitteessä IV olevaan B kohtaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on ottanut yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi vuodesta 2007 lähtien käyttöön erityisen maksun, jota kannetaan korvausrahastosta annetun lain nro 35/2012 17 §:n ja 18 §:n mukaisesti lain nro 5/2004 99 §:n 3 momentissa nimetyiltä tarjoajilta siihen asti kunnes nämä aloittavat yleispalvelun tarjoamisen;
- Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yleispalveludirektiivin 13 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä IV olevassa B osassa, kun näitä luetaan yhdessä, kustannusten jakojärjestelmässä on noudatettava avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita.

Portugalin lailla nro 35/2012 otetaan käyttöön sähköisten viestinnän yleispalveluihin liittyvä korvausrahasto, josta on tarkoitus rahoittaa yleispalveluvelvoitteiden noudattamisesta aiheutuneita kustannuksia ja jolla pyritään takaamaan, että kyseiset kustannukset jakautuvat maksujen suorittamiseen velvollisten yritysten kesken.

Kyseisen lain 6 §:n mukaan mainitusta rahastosta rahoitetaan sellaiset yleispalvelusta aiheutuvat nettokustannukset, jotka on määritetty 10.2.[2004] annetun lain nro 5/2004 99 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tarjouspyynnöissä ja joita ICP-ANACOM pitää liiallisina. Lisäksi siitä rahoitetaan sellaisia yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksia, joita kyseisessä säännöksessä nimetyille palvelujen tarjoajille aiheutuu yleispalvelun tarjoamisen aloittamiseen saakka, ottamalla käyttöön erityinen maksu, jota kannetaan maksuvelvollisilta yrityksiltä vuosilta 2013, 2014 ja 2015.

Komissio katsoo, ettei Portugalin tasavalta ole noudattanut yleispalveludirektiivin 13 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä IV olevassa B osassa säädettyjä avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita, koska se on ottanut käyttöön erityisen maksun, jolla on tarkoitus kattaa sellaisia yleispalveluiden kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet ennen lain nro 35/2012 voimaantuloa.

(¹) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (EYVL 2002, L 108, s. 51).

Valitus, jonka Sigma Alimentos Exterior, S.L. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-239/11, Sigma Alimentos Exterior v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-50/19 P)

(2019/C 112/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Sigma Alimentos Exterior, S.L. (edustaja: M. Muñoz Pérez, abogado)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy käsiteltävänä olevan valituksen
- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antaman tuomion asiassa T-239/11 (¹)
- kumoaa komission 12.1.2011 antaman päätöksen 2011/282/EU (²) 1 artiklan 1 kohdan
- toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen 4 artiklan
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu kahteen perusteeseen, joista jälkimmäinen jakaantuu kolmeen osaan:

- ensimmäinen peruste, jonka mukaan tuomiota World Duty Free (³) on tulkittu virheellisesti virheellisten vertailukriteerien vahvistamisen vuoksi, mikä johti puolestaan valikoivuuden olemassaolon epäasianmukaiseen arviointiin ja näin ollen lainvastaisen tuen olemassaolon arviointiin SEUT 107 artiklan määräysten vastaisesti
- toinen peruste, jonka mukaan tehtiin virhe, kun katsottiin – komission sen määrittämiseksi käyttämän kolmivaiheisen menetelmän virheellisen analyysin perusteella, oliko kyseessä lainvastainen tuki –, että rajat ylittäviin yhdistymisiin liittyvien mahdollisten oikeudellisten esteiden toteaminen ei sulje pois sitä, että riidanalainen toimenpide on valikoiva. Tuomio on näin ollen virheellinen seuraavin tavoin:
 - virhe kansallisen yhteisen verojärjestelmän yksilöimisessä lainvastaisen valtiontuen luokittelua koskevien SEUT 107 artiklan määräysten vastaisesti

- virhe, koska ei katsottu, että tarkasteltu toimenpide oli yleinen toimenpide, minkä vuoksi niin ikään rikottiin SEUT 107 artiklan määräyksiä
- virhe sen arvioimisessa, oliko kansalliseen yhteiseen verojärjestelmään viitekehyksenä olemassa poikkeusta, minkä vuoksi SEUT 107 artiklaa rikottiin.

Valittaja väittää, että Euroopan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi usein tavoin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja loukkasi verotuksen neutraalisuuden periaatetta ja että – eri tavoin – se lähinnä täydensi komission riidanalaisessa päätöksessä esittämiä perusteluja tai jopa korvasi ne omillaan, mikä jo itsessään olisi riittävä peruste valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Sigma Alimentos Exterior v. komissio (T-239/11, ei julkaistu, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Espanjan soveltama, 12.2.2011 annettu komission päätös 2011/82/EU (EUVL 2011, L 135, s. 1)

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, komissio v. World Duty free Group ym. (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981)

Valitus, jonka World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-219/10, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Väliintulijat, jotka tukevat ensimmäisen oikeusasteen kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-219/10 ⁽¹⁾, World Duty Free Group, S.A. v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 28.10.2009 tehdystä Euroopan komission päätöksestä ⁽²⁾, joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistusosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, World Duty Free Group v. komissio (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehty komission päätös 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48).

Valitus, jonka Banco Santander, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-227/10, Banco Santander v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Banco Santander, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-227/10 ⁽¹⁾, Banco Santander v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 28.10.2009 tehdystä Euroopan komission päätöksestä ⁽²⁾, joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistussuosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Banco Santander v. komissio (T-227/10, ei julkaistu, EU:T:2018:785).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehty komission päätös 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48).

Valitus, jonka Banco Santander, S.A. ja Santusa Holding, S.L. ovat tehneet 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander ja Santusa v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-53/19 P)

(2019/C 112/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Banco Santander, S.A. ja Santusa Holding, S.L. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Väliintulijat, jotka tukevat ensimmäisen oikeusasteen kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-399/11 RENV ⁽¹⁾, Banco Santander, S.A. ja Santusa Holding, S.L. v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 12.1.2011 tehdystä Euroopan komission päätöksestä ⁽²⁾, joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistuosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Banco Santander ja Santusa v. komissio (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistuosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 12.1.2011 tehty komission päätös 2011/282/EU (EUVL 2011, L 135, s. 1).

Valitus, jonka Axa Mediterranean Holding, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-405/11, Axa Mediterranean v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-54/19 P)

(2019/C 112/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Axa Mediterranean Holding, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava

- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-405/11, ⁽¹⁾ Axa Mediterranean Holding, S.A. v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 12.1.2011 tehdystä Euroopan komission päätöksestä, ⁽²⁾ joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistusosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Axa Mediterranean v. komissio (T-405/11, ei julkaistu, EU:T:2018:780).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 12.1.2011 tehty komission päätös 2011/282/EU (EUVL 2011, L 135, s. 1).

Valitus, jonka Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-406/11, Prosegur Compañía de Seguridad v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-55/19 P)

(2019/C 112/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-406/11, ⁽¹⁾ Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 12.1.2011 tehdystä Euroopan komission päätöksestä, ⁽²⁾ joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistussuosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Prosegur Compañía de Seguridad v. komissio (T-406/11, ei julkaistu, EU:T:2018:793).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistussuosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 12.1.2011 tehty komission päätös 2011/282/EU (EUVL 2011, L 135, s. 1).

Kanne 29.1.2019 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-63/19)

(2019/C 112/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja F. Tomat)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ 4 ja 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut valmisteveron alennusta Regione Friuli-Venezia Giulia (Friuli-Venezia Giulia alue) alueellisen lainsäädännön nojalla, jossa säädetään moottoripolttoaineina käytettävien bensiinin ja dieselöljyn maksujärjestelmästä näiden tuotteiden myynnin osalta kyseisen alueen asukkaille.
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Friuli-Venezia Giulia alueen alueellisessa lainsäädännössä on otettu käyttöön moottoripolttoaineina käytettävien bensiinin ja dieselöljyn maksujärjestelmä näiden tuotteiden myynnin osalta kyseisen alueen asukkaille. Järjestelmässä säädetään pääasiallisesti, että otettaessa polttoainetta polttoainepumpusta huoltoasemien ylläpitäjät vahvistavat (litrakohtaisen) kiinteän summan alentaen näin polttoaineesta maksettavaa hintaa. Alueellinen viranomainen palauttaa huoltoasemien ylläpitäjille tällä tavoin vahvistetun summan edunsaajien tekemistä polttoaineostoista.

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta annetun direktiivin 2003/96/EY järjestelmä edellyttää kunkin jäsenvaltion koko alueella sovellettavaa yhtä verotasoa kullekin tuotteelle ja käyttötarkoitukselle. Tämä periaate pohjautuu direktiivin yleiseen tarkoitukseen ja etenkin sen johdanto-osan 5 ja 15 perustelukappaleeseen, sen säännösten sanamuotoon sekä sen kaikkien säännösten johdonmukaiseen tulkintaan. Periaatteesta, jonka mukaan kunkin jäsenvaltion on säädettävä yksi verotaso kullekin tuotteelle ja käyttötarkoitukselle, voidaan poiketa vain kyseisessä direktiivissä nimenomaisesti säädetyissä tilanteissa. Direktiivi 2003/96 sisältää joukon säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat soveltaa verotasoa koskevia alennuksia tai vapautuksia taikka eriytettyjä verotasoa tietyille tuotteille tai tiettyihin käyttötarkoituksiin. Kyse on etenkin direktiivin 5, 7, 15, 16 ja 17 artiklasta sekä sen 18 ja 19 artiklasta. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa nämä alennukset, vapautukset tai verotason eriyttämiset direktiivin 6 artiklan yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti. Viimeksi mainitun säännöksen mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa vapautukset tai alennukset joko suoraan, eriytetyn verokannan avulla tai palauttamalla koko perityn veron tai osan siitä.

Komission mukaan esillä olevassa asiassa on kyse moottoripolttoaineen valmisteveron alennuksesta, jota ei ole sallittu energiatuotteiden verotuksesta annetussa direktiivissä 2003/96/EY.

Komissio katsoo täten, ettei Italian tasavalta ole noudattanut energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 4 ja 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan esillä olevassa asiassa.

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 283, s. 51.

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-219/10 RENV, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Sampol Pucurull)

Muut osapuolet: World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, SA ja Euroopan komissio

Kantajan vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa tukeneet väliintulijat: Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-219/10 RENV, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antama tuomio ⁽¹⁾ on kumottava
- riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin Espanjan soveltamasta, omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdystä komission päätöksessä 2011/5/EY ⁽²⁾ katsotaan, että kyseessä oleva verotuksellinen toimi muodostaa valtiontukea,
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu yhteen valitusperusteeseen, jonka on valittajan mukaan johdettava valituksenalaisen tuomion kumoamiseen. Espanjan kuningaskunta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 kohdassa tarkoitetun oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti mainitussa artikkelissa olevaa käsitettä valtiontukien valikoivuudesta. Valitusperuste voidaan jakaa neljään osaan:

- Espanjan kuningaskunta katsoo ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen määrittäessään kyseisen verotuksellisen toimenpiteet viitekehystä, joka ei vastaa riidanalaisessa päätöksessä esitettyä viitekehystä.
- Se katsoo toiseksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin ei katso siinä, että liikearvon verokohtelu muodostaa yleisen toimenpiteen taikka itsenäisen tai oman viitekehyksensä.
- Espanjan kuningaskunta katsoo kolmanneksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä ei määritetä asianmukaisesti viitekehysten kohdetta, ja koska siinä suoritetaan virheellisesti tuomiossa Word Duty Free ⁽³⁾ (tuomio C-20/15 P ja C-21/15 P).
- Se katsoo neljänneksi, että virhe, joka tehtiin viitekehykseen kuuluvan seikan yksilöinnissä, merkitsee todistustaakan jakoon liittyvää oikeudellista virhettä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, World Duty Free Group v. komissio (T-291, 10 REND, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 7, s. 48.

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, World Duty Free Group ym. v. komissio (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander ja Santusa v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-65/19 P)

(2019/C 112/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Sampol Pucurull)

Muut osapuolet: Banco Santander S.A., Santusa Holding S.L. ja Euroopan komissio

Kantajien vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa tukeneet väliintulijat: Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja unionin yleisen tuomioistumen asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander S.A. ja Santusa Holding S.L. v. komissio, 15.11.2018 antama tuomio ⁽¹⁾ on kumottava
- riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin Espanjan soveltamasta, omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 12.1.2011 tehdyssä komission päätöksessä 2011/82/EU ⁽²⁾ katsotaan, että kyseessä oleva verotuksellinen toimi muodostaa valtiontukea,
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu yhteen valitusperusteeseen, jonka on valittajan mukaan johdettava valituksenalaisen tuomion kumoamiseen. Espanjan kuningaskunta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 kohdassa tarkoitetun oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti mainitussa artiklassa olevaa käsitettä valtiontukien valikoivuudesta. Valitusperuste voidaan jakaa neljään osaan:

- Espanjan kuningaskunta katsoo ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen määrittäessään kyseisen verotuksellisen toimenpiteet viitekehystä, joka ei vastaa riidanalaisessa päätöksessä esitettyä viitekehystä.
- Se katsoo toiseksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin ei katso siinä, että liikearvon verokohtelu muodostaa yleisen toimenpiteen taikka itsenäisen tai oman viitekehyksensä.
- Espanjan kuningaskunta katsoo kolmanneksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä ei määritetä asianmukaisesti viitekehysten kohdetta, ja koska siinä suoritetaan virheellisesti tuomiossa Word Duty Free ⁽³⁾ (tuomio C-20/15 P ja C-21/15 P).
- Se katso neljänneksi, että virhe, joka tehtiin viitekehykseen kuuluvan seikan yksilöinnissä, merkitsee todistustaakan jakoon liittyvää oikeudellista virhettä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Banco Santander ja Santusa v. komissio (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 135, s. 1.

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, World Duty Free Group ym. v. komissio (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Kanne 11.2.2019 – Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti

(Asia C-106/19)

(2019/C 112/44)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri, S. Fiorentino, C. Colelli)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on kumottava asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta annettu asetus (EU) 2018/1718, joka on julkaistu 16.11.2018 Euroopan unionin virallisessa lehdessä nro L 291.⁽¹⁾
- Unionin tuomioistuimen on veloitettava neuvosto ja parlamentti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen tueksi esitetään kaksi kanneperustetta, joissa todetaan seuraavaa.

- SEU 10, SEU 13 ja SEU 14 artiklaa on rikottu. SEUT 114 artiklaa ja SEUT 168 artiklan 4 kohdan c alakohtaa, SEUT 289 ja SEUT 294 artiklaa on rikottu. Riidanalaisessa asetuksessa, jossa vahvistetaan Amsterdam Euroopan lääkeviraston kotipaikaksi, rajoitetaan vain ottamaan huomioon neuvoston 20.11.2017 pidetyssä kokouksessa kiteytynyt valinta, johon Euroopan parlamentti ei osallistunut. Tästä seuraa, että asetusta annettaessa parlamentilta, joka ei voinut millään tavoin vaikuttaa tehdyn päätöksen sisältöön, riistettiin olennaisesti sen oikeudet, joita olisi päinvastoin pitänyt täysimääräisesti kunnioittaa perussopimusten niiden sääntöjen mukaisesti, joissa määrätään valitusta lainsäädäntömenettelystä.
- Riidanalaisen asetuksen johdettu lainvastaisuus sen vuoksi, että 20.11.2017 tehty päätös 14559/17 on lainvastainen. Harkintavaltaa on käytetty väärin, koska tutkinta on riittämätön ja tosiseikat on otettu vääristyneellä tavalla huomioon: Jos katsotaan, että asetuksessa voidaan vain ottaa huomioon 20.11.2017 tehty päätös ja että parlamentin oikeuksia ei siis ole loukattu, olisi katsottava, että itse asetusta rasittavat johdetusti samat virheet, jotka rasittavat tätä päätöstä ja jotka Italian tasavalta on jo tuonut esiin asiaan C-59/18 johtaneessa kanteessa.

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta 14.11.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1718 (EUVL 2018, L 291, s. 3).

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl sekä muina osapuolina
Clinton Osas Alake alias Klenti Solim ym.**

(Asia C-577/17) ⁽¹⁾

(2019/C 112/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 22.1.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea hovrätt – Ruotsi) – Dacom Limited v. IPM Informed Portfolio Management AB

(Asia C-313/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/46)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 268, 30.7.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Austrian Airlines AG v. MG ja NF

(Asia C-566/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 455, 17.12.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.1.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Albacete – Espanja) – Los prestatarios v. Globalcaja S.A.

(Asia C-617/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/48)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 455, 17.12.2018.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.2.2019 – Serendipity ym. v. EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)

(Asia T-647/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CHIARA FERRAGNI rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi Benelux-sanamerkki Chiara — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2019/C 112/49)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Serendipity Srl (Milano, Italia), Giuseppe Morgese (Barletta, Italia) ja Pasquale Morgese (Barletta) (edustajat: asianajajat C. Volpi, L. Aliotta ja F. Garbagnati Lo Iacono)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: CKL Holdings NV (Bussum, Alankomaat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 17.7.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2444/2016-4), joka koskee yhtäältä CKL Holdingsin ja toisaalta Serendipityn ja Giuseppe ja Pasquale Morgesen välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 17.7.2017 tekemä päätös (asia R 2444/2016-4) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Serendipity Srl:n, Giuseppe Morgesen ja Pasquale Morgesen oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 20.11.2017.

Kanne 16.1.2019 – Orkla Foods Danmark v. EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)

(Asia T-34/19)

(2019/C 112/50)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Orkla Foods Danmark A/S (Taastrup, Tanska) (edustaja: asianajaja S. Hansen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD" – Rekisteröintihakemus nro 16 930 241

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 1.10.2018 asiassa R 309/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan rikkominen.

Kanne 23.1.2019 – MSI Svetovanje v. EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Asia T-41/19)

(2019/C 112/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o (Vrhnika, Slovenia) (edustaja: asianajaja M. Maček)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madrid, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan nume – Rekisteröintihakemus nro 15 120 355

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 8.11.2018 asiassa R 722/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- määrää, että EUIPO:n on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja velvoittaa sen korvaamaan MSI Svetovanje d.o.o:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 1 kohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 5 kohdan rikkominen.

Kanne 28.1.2019 – AH v. Eurofound**(Asia T-52/19)**

(2019/C 112/52)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* AH (edustaja: asianajaja N. de Montigny)*Vastaaja:* Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (Eurofound)**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön 22.3.2018 tekemän päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi hänen asianajajansa välityksellä tämän säätiön asianajajan eli Beauchamps-asianajotoimiston laatimalla kirjeellä, siltä osin kuin siinä hylätään kantajan tekemä kantelu, jossa hän ilmoittaa henkilötietoja ja yksityisyyden suojaa koskevien sääntöjen rikkomisesta, hänen vaatimuksensa asiaa koskevasta tutkinnasta ja valittajan 2.2.2018 asianajajansa välityksellä esittämä korvausvaatimus
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 30 000 euroa korvauksena ”data breachin” ja 2.2.2018 esitetyn vaatimuksen hylkäämisen seurauksena aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.*

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuteen siltä osin kuin tätä päätöstä ei tehnyt toimivaltainen nimittävä viranomainen vaan ulkopuolinen asianajotoimisto, jolla ei ollut siihen valtuutusta tai toimivaltuuksia.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden ja avustamisvelvollisuuden laiminlyöntiä sekä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 22 ja 24 artiklan rikkomista, koska vastaaja hylkäsi vaatimuksen ilman hallinnollisen tutkimuksen suorittamista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu muun muassa perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, puolustautumisoikeuksien ja erityisesti kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaamiseen ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 26 artiklan ja henkilötietojen suojaa koskevaa oikeutta koskevien säännösten ja määräysten rikkomiseen.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu eturistiriitaan sekä hallinnon objektiivisuus-, puolueettomuus- ja riippumattomuusvelvollisuuden laiminlyöntiin.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 17 artiklan rikkomiseen ja ammattiyhdistystoiminnan, johon kaikilla työntekijöillä on oikeus osallistua, luottamuksellisuuden loukkaamiseen.

Kanne 29.1.2019 – Nosio v. EUIPO (BIANCOFINO)

(Asia T-54/19)

(2019/C 112/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Nosio SpA (Mezzocorona, Italia) (edustajat: asianajajat J. Graffer ja A. Ottolini)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä sanamerkki BIANCOFINO – Rekisteröintihakemus nro 16 376 758

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.11.2018 asiassa R 2434/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 31.1.2019 – Kypros v. EUIPO – Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Asia T-60/19)

(2019/C 112/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Kyproksen tasavalta (edustajat: asianajajat S. Malynicz, QC ja V. Marsland, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Kreikka)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – EU-tavaramerkki nro 12 172 276

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.11.2018 asiassa R 2296/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että tavarat ovat samankaltaisia
- Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen aikaisempaan oikeuskäytäntöön sisältyvän päättelyn soveltaminen oli aiheellista
- Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että aiemmalla kansallisella tavaramerkillä ei ollut erottamiskykyä, jolla erotettaisiin sertifioidut tavarat tavaroista, joita ei ole sertifioitu
- Valituslautakunta teki virheen tavaramerkkien vertailussa ja sekaannusvaaran arvioinnissa
- Valituslautakunta laiminlöi kansallisten säädösten ja oikeuskäytännön selvittämisen kansallisten tarkastusmerkkien ulottuvuuden ja vaikutuksen osalta.

Kanne 4.2.2019 – ECSEL-yhteisyritys v. Personal Health Institute International

(Asia T-64/19)

(2019/C 112/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ECSEL-yhteisyritys (edustajat: asianajajat G. Kuyper ja P. Brochier)

Vastaaja: Personal Health Institute International (Amsterdam, Alankomaat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan vastaajan maksamaan ECSEL-yhteisyritykselle 25 513,84 euroa sekä sopimuksen mukaista 3,5 prosentin korkoa 15.12.2014 lukien siihen saakka, kunnes summa on kokonaan maksettu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja on väitetysti rikkonut sopimusta, koska tämä ei kantajan väitteen mukaan esittänyt yksityiskohtia tai tietoja hankkeestaan asianomaiselle rahoitusta myöntävälle kansalliselle viranomaiselle eikä täyttänyt sopimusvelvoitteitaan, joten sopimus voidaan purkaa vastaajan osalta avustussopimuksen liitteessä II olevan II.20.1 artiklan asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

Kanne 5.2.2019 – Sixsigma Networks Mexico v. EUIPO – Dokkio (DOKKIO)**(Asia T-67/19)**

(2019/C 112/56)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Sixsigma Networks Mexico, SA de CV (México, Meksiko) (edustaja: asianajaja C. Casas Feu)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Dokkio, Inc. (San Mateo, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti sanamerkin DOKKIO osalta – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 308 971

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 21.11.2018 asiassa R 1187/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään väite B 2800087
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan Sixsigma Networks Mexico, SA de CV:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
- velvoittaa Dokkio, Inc:n korvaamaan Sixsigma Networks Mexico, SA de CV:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 6.2.2019 – Südwestdeutsche Salzwerke v. EUIPO (Bad Reichenhaller Alpensaline)**(Asia T-69/19)**

(2019/C 112/57)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Südwestdeutsche Salzwerke AG (Heilbronn, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Douglas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki Bad Reichenhaller Alpensaline – Rekisteröintihakemus nro 17 126 517

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.12.2018 asiassa R 412/2018-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja hyväksyy EU-tavaramerkkihakemuksen nro 17 126 517, siltä osin kuin se on hylätty, rekisteröinnin
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kanne 7.2.2019 – DK Company v. EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER)**(Asia T-74/19)**

(2019/C 112/58)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muu osapuoli**

Kantaja: DK Company A/S (Ikast, Tanska) (edustaja: asianajaja S. Hansen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Hunter Boot Limited (Edinburgh, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin DENIM HUNTER rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 14 649 891

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 16.11.2018 asiassa R 849/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- muuttaa riidanalaista päätöstä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle aiheutuvat kulut.

Kanneperuste

- Valituslautakunta on katsonut virheellisesti, että tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

Kanne 8.2.2019 – Comune di Milano v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-75/19)

(2019/C 112/59)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Comune di Milano (edustajat: asianajajat F. Sciaudone, M. Condinanzi ja A. Neri)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta 14.11.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1718
- toteamaan 20.11.2017 tehdyn neuvoston päätöksen pätemättömäksi 22.6.2017 annettujen menettelysääntöjen 6 kohdan mukaisesti
- velvoittamaan neuvoston ja Euroopan parlamentin korvamaan kyseessä olevaa menettelyä koskevat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu edustuksellisen demokratian periaatteen (SEU 10 artikla) sekä toimielinten tasapainon ja vilpittömän yhteistyön periaatteen (SEU 13 artikla) loukkaamiseen sekä olennaisten menettelymääräysten ja SEU 14 artiklan rikkomiseen

- Kantajan mielestä kyseessä olevia periaatteita on loukattu seuraavista syistä: (i) Euroopan lääkeviraston kotipaikan valitsi yksi ainoa toimielin eli neuvosto tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen ulkopuolella ja ennen sellaisen aloittamista sellaisessa päätösprosessissa, jonka johdosta syntyi 20.11.2017 annettu päätös, jolla määriteltiin riidanalaisen asetuksen sisältö (ja siten lääkeviraston kotipaikaksi Amsterdam); (ii) neuvosto ja komissio – jotka olivat ainoat valintamenettelyyn osallistuneet toimielimet – eivät ottaneet parlamenttia mukaan tosiasiallisesti yksinomaan lääkeviraston kotipaikan valinnan määrittäneeseen menettelyyn; (iii) neuvosto ja komissio esittelivät parlamentille tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä (jo tehdyn) Amsterdamin valinnan lääkeviraston kotipaikaksi ennen tosiseikkojen toteamista; (iv) neuvosto ja komissio eivät jättäneet parlamentille mitään marginaalia arvioida tätä päätöstä taikka avata keskustelua siitä, vaan ne pikemminkin velvoittivat sen lainsäädäntömenettelyn mahdollisimman nopeaan päätökseen saattamiseen; (v) parlamenttia estettiin suorittamasta sille perussopimuksissa uskottua tehtäväänsä, ja se pakotettiin sen tahdon vastaisesti ”ratifioimaan” neuvoston tekemä päätös tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja avoimuusperiaatteen, hyvän hallinnon periaatteen ja oikeudenmukaisuuden periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että valintamenettelyn tavoitteena oli ollut määrittää paras tarjous Euroopan lääkeviraston kotipaikan siirtämiseksi sellaisten objektiivisten valintakriteerien perusteella, jotka oli vahvistettu ennalta tarjouspyynnössä. Kotipaikan valinta arvalla ilman alustavia tutkintoja ei kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa mahdollistanut Milanon ja Amsterdamin hakemusten puuttuvan vastaavuuden toteamista ja paremman tarjouksen valintaa. Lisäksi 20.11.2017 tehdyn valinnan tulos Amsterdamin hyväksi johtuu siitä, että komissio ei ollut suorittanut tosiasiallista tutkintaa ja että Alankomaiden tarjous (tämän lisäksi lukuisilta olennaisilta näkökannoilta katsottuna) ymmärrettiin väärin. Tämän johdosta jäsenvaltiot äänestivät Amsterdamin hakemuksen puolesta, koska ne olivat virheellisesti sitä mieltä, että se täytti tarjouspyynnössä asetetut vaatimukset ja viraston erityiset vaatimukset. Lisäksi Alankomaiden tarjousta oli muutettu jälkikäteen (huonommaksi) 20.11.2017 suoritettun äänestyksen jälkeen. Tarjouksen muutoksista neuvoteltiin salaisesti ja kahdenvälisesti. 20.11.2017 tehdyn päätöksen puutteet johtuvat riidanalaisen asetuksen lainvastaisuudesta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että Euroopan lääkeviraston uuden kotipaikan määrittämiseen johtaneelle päätösprosessille oli leimallista muodollisen rakenteen ja tarvittavan avoimuuden takaamista koskevien menetelmien puuttuminen. Avoimuusperiaatteen loukkaaminen korostuu vielä selvemmin tutkinnan puutteiden ja niistä johtuvien Alankomaiden tarjouksen joitakin olennaisia ehtoja koskevien kahdenvälisen ja salaisten uudelleenneuvottelujen takia. Lisäksi lukuisia päätöksen kannalta relevantteja näkökohtia ei ole otettu huomioon. Tarjousten puuttuva tosiasiallinen arviointi ja se, että komissio ymmärsi virheellisesti Alankomaiden tarjouksen kolmelta olennaiselta kannalta (tilapäisen kotipaikan pinta-ala, taloudelliset ehdot, viraston toiminnan jatkuvuutta koskevan takeen soveltumattomuus) ovat kantajan mukaan vielä korostaneet hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu [1.12.]2009 annettuun neuvoston päätökseen sen työjärjestyksen hyväksymisestä ja 31.10.2017 annettujen neuvoston menettelysääntöjen rikkomiseen
- Kantaja väittää, että äänestysmenettelyn suorittamistapa ja sen tulos ovat virheelliset sellaisten tiettyjen sääntöjen rikkomisen vuoksi, joita neuvoston olisi pitänyt noudattaa, ja 20.11.2017 tehty päätös sekä riidanalainen asetus ovat tämän vuoksi lainvastaisia.

Kanne 12.2.2019 – Apostolopoulou ja Apostolopoulou-Chrysanthaki v. komissio

(Asia T-81/19)

(2019/C 112/60)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: Zoi Apostolopoulou ja Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja D. Gkouskos)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- yhdistämään käsiteltävän asian kantajien tähän asiaan liittyvään, 25.10.2018 nostamaan kanteeseen, joka on kirjattu numerolla T-721/2018
- hyväksymään kanteen ja velvoittamaan vastaajat yhteisvastuullisesti maksamaan kummallekin kantajalle miljoonan sadantuhannen euron kokonaissumman, joka eritellään yksityiskohtaisesti kannekirjelmässä, korvauksena heille aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, koska heidän persoonaansa on loukattu
- velvoittamaan vastaajat pidättämään tulevaisuudessa kantajien persoonan loukkaamisesta
- velvoittamaan ensimmäinen vastaaja palauttamaan kantajien maine ja kunnia antamallaan lausunnolla
- velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu Euroopan komissiota ja Euroopan unionia vastaan. Koska viimeksi mainittua edustaa unionin tuomioistuimessa aina toimielin, jonka katsotaan olevan vastuussa riidanalaisesta toimesta tai toiminnasta, komissiota pidetään ainoana vastaajana tässä kanteessa.

Kanteensa tueksi kantajat esittävät kolme perustetta.

1. Ensimmäinen peruste, jonka mukaan asianosaisten velvollisuutta pysyä totuudessa ja näiden välisen yhdenvertaisuuden periaatetta, hyvän oikeudenhoidon perusperiaatetta ja asianosaisten oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu.
 2. Toinen peruste, jonka mukaan kantajien ihmisarvoa ja persoonaa sekä hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.
 3. Kolmas peruste, jonka mukaan laillisuusperiaatetta, vilpittömän mielen periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI